

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2004

Núm. 26

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 30 de març del 2004

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 1699/04**, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ajuts per pal·liar els danys de la calabruixada a Consell. 1210
- 2) RGE núm. 1706/04**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a valoració dels serveis d'informació juvenil. 1211
- 3) RGE núm. 1707/04**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nou hospital de Menorca. 1212
- 4) RGE núm. 1710/04**, de l'Hble. Diputat Sr. Eduardo Puche Castillejo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a celebració a Mallorca de l'eliminatòria de la Copa Davis de tennis. 1212
- 5) RGE núm. 1697/04**, de l'Hble. Diputada Sra. María José Camps i Orfila, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a condicionament dels camins rurals. 1213
- 6) RGE núm. 1705/04**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a informació sobre la provisionalitat de l'obra del tren de Manacor. 1214
-

7) RGE núm. 1709/04, de l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a fira de formació professional a Eivissa. 1215

8) RGE núm. 1509/04, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a revista escolar del CP Melcior Rosselló Simonet. 1216

9) RGE núm. 1688/04, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a motius de la supressió de l'editorial d'una revista escolar. 1217

10) RGE núm. 1698/04, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Maria Seguí i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures o campanyes d'educació ambiental. 1218

11) RGE núm. 1708/04, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millora dels aturats de llarga durada. 1219

12) RGE núm. 1700/04, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a despeses i impostos derivats de l'escriptura pública de compra-venda de Costa Nord. 1219

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 1078/04, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a compliment de la Llei 30/1998, de 29 de juliol, de règim especial de les Illes Balears. 1220

III. MOCIÓ RGE núm. 1510/04, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a televisió autonòmica, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 524/04. 1231

IV. PROPOSICIÓ NO DE LLEI RGE núm. 28/04, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a pacte autonòmic per la salut. 1239

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

Senyores i senyors diputats comencem la sessió plenària d'avui. El primer punt de l'ordre del dia consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant ple.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Interior.

I.1) Pregunta RGE núm. 1699/04, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ajuts per pal·liar els danys de la calabruixada a Consell.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José Maria Rodríguez i Barberà):

La primera pregunta RGE núm. 1699/04, relativa a ajuts per pal·liar el danys de la calabruixada a Consell que formula l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluc Armengol i Socias del Grup Parlamentari Socialista.

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Nosaltres varem anar a Consell, la Vicepresidenta del Govern i jo mateix, no a fer-nos una foto, sinó a comprovar *in situ* els danys que havia causat la calabruixada dia 2 de setembre.

Té la paraula l'Hble. Diputada.

Varem oferir una ajuda al municipi de Consell que s'ha materialitzat o es materialitzarà possiblement arrel d'un expedient que s'ha obert. Però nosaltres no hem variat cap plantejament que varem fer a Consell i posteriorment en carta dirigida al batle en els mateixos termes.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Volíem demanar al Govern de les Illes Balears que arrel de la calabruixada intensa que va patir el municipi de Consell dia 2 de setembre del 2003, allà on hi va haver danys forts a 8 edificis municipals, a 637 habitatges i a 330 vehicles, hi va haver diferents membres del Govern de les Illes Balears que varen anar a fer-se la foto i es varen comprometre a posar una línia d'ajuts per pal·liar aquests danys.

Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

A què ve el canvi de voluntat política de no posar aquesta línia d'ajuts per pal·liar els danys als habitants de Consell?

Gràcies, Sr. President. Evidentment les informacions que tenim Sr. Rodríguez no són les que vostè ens conta. Els membres del Govern que vostè ha citat, vostè mateix, la Sra. Estaràs i el Sr. Pol, el seu director general, es varen reunir amb el batle i els membres de l'Ajuntament de Consell i varen oferir

una línia d'ajuts per pal·liar aquests dèficits i a més varen posar un perit de patrimoni del Govern de les Illes Balears perquè xifrés aquestes pèrdues i les va xifrar en 1 milió d'euros.

Vostès ara el que volen pagar són 60.000 euros. O sigui de 160 milions de pessetes que vostès mateixos varen xifrar els danys que varen ocórrer a Consell, vostès paguen 10 milions de pessetes. Nosaltres creim que governar realment no és això Sr. Rodríguez, vostès haurien de tenir un Govern que vol escoltar, però sobretot que vol ajudar a les necessitats bàsiques tenen els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears. I tenen doblers per pagar 4,4 milions d'euros per comprar Costa Nord, tenen doblers, 18 milions d'euros per pagar l'equip ciclista Banesto i resulta que no volen col·laborar amb aquests danys ocorreguts a Consell per aquesta intensa calabuixada que, com li dic, han provocat perjudicis als ciutadans i ciutadanes de Consell per valor d'1 milió d'euros i que seria allò que els costa dos mesos aquest equip ciclista que vostès han invertit.

Per tant, per a nosaltres és una actitud totalment reprovable la del Govern de les Illes Balears, que sí va anar a fer-se la foto dia 3 de setembre, però que a l'hora de comprometre-se a ajudar per pal·liar aquests problemes als ciutadans i ciutadanes de Consell no ha estat a l'alçada de les circumstàncies, perquè després parlin d'allò que va passar a la darrera legislatura quan hi va haver les intenses tempestes i el pacte de progrés es va comprometre i va fer efectives aquestes ajudes per pal·liar precisament danys d'unes coses que no tenen res a veure amb els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José Maria Rodríguez i Barberà):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, miri nosaltres vàrem anar a Consell responsables de la nostra funció que havíem de fer. Vàrem donar suport tècnic per tramitar totes les reclamacions que havien de fer els ciutadans de Consell davant del consorci d'assegurances i davant totes les institucions que han de fer front a totes aquelles responsabilitats que han de fer tots els ciutadans assegurant les seves propietats.

Nosaltres hem cobert, tal com diu la llei, el Decret 592 de 1991 i la Direcció General d'Emergències..., disculpi Sra. (...), aquells danys que s'han fet als béns públics que sumen 64.067 euros i nosaltres hem ofert 60.000 euros. És evident que hi ha danys com per exemple el poliesportiu cobert, que encara no està recepcionat que la Llei de contractes obliga a tenir una assegurança. I lògicament els ciutadans han d'assegurar les seves cases, els seus cotxes, les seves propietats i és el consorci d'assegurances que se n'ha de fer càrrec. Si vostè diu una altra cosa, miri quan vulgui vostès faci una interpel·lació i veurà vostè si li donam una explicació.

Gràcies, Sra. Diputada.

I.2) Pregunta RGE núm. 1706/04, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a valoració dels serveis d'informació juvenil.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la segona pregunta RGE núm. 1706/04, relativa a valoració del servei d'informació juvenil que formula l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. MOLINA I FRESNEDA:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats. Volíem saber quina valoració fa la consellera de Presidència i Esports del Servei d'Informació Juvenils Info-jove de les Illes Balears?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera de Presidència.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS (Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En relació a aquesta qüestió contestar-li Sr. Diputat que la valoració que fa la Conselleria de Presidència i Esports és molt positiva i simplement bastaria nombrés la quantitat de sol·licituds que es resolen anualment i que són concretament unes 60.000. Es sap que aquesta xarxa d'informació juvenil té com a serveis tot un conjunt d'activitats dirigides sobretot a informar, assessorar i donar orientació als ciutadans més joves de les nostres Illes perquè puguin en certa manera resoldre els seus dubtes de la millor manera possible.

Per tant, en aquesta xarxa info-jove hi participen tot una sèrie d'institucions, entre elles el Govern d'aquestes Illes que exerceix la coordinació d'aquesta xarxa i tota una sèrie d'institucions més, com poden ser les Mancomunitat del Pla de Mallorca, així com la Mancomunitat del Raiguer, 53 ajuntaments d'aquestes Illes, el Consell de Joventut i 12 associacions sense ànim de lucre. En total es donen 80 serveis d'informació. I pel que fa als continguts, bàsicament fan referència a tot un seguit d'informacions relatius a convocatòries, estudis, feina, temps lliure, drets i deures, habitatge, salut i per fer un resum la demanda més freqüent solen ser informacions sobre cursos de formació no reglada.

Per donar algunes dades, a part de les 60.000 demandes que es responen anualment, dir que s'han format durant aquest any 90 professionals del curs d'informadors juvenils. En total per tant, hi ha 120 professionals del curs d'informadors juvenils, en total per tant, hi ha 120 professionals implicats. S'imparteixen 50 hores de formació contínua, s'envien 4.000 missatges informatius cada any i existeix també una pàgina web actualitzada, així com també tot un seguit d'actualitzacions, de publicacions anuals i periòdiques, com poden ser per exemple la Guia de recursos per a joves, entre d'altres. Dir per concloure que els recursos que es destinen anualment per

imports són 1,5 milions d'euros de funcionament per a aquesta xarxa.

Això és pràcticament a la conclusió que arribam, jo crec que aquest servei funciona de forma positiva en aquest Govern i esperam continuar d'aquesta forma. Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 1707/04, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nou hospital de Menorca.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la tercera pregunta RGE núm. 1707/04, relativa a nou Hospital de Menorca que formula l'Hble. Diputada Sra. Maria Aina López i Oleo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, en el passat plenari en sessió de dia 23 de març el Grup Parlamentari Socialista va presentar una interpel·lació relativa a la situació hospitalària, entre d'altres coses va quedar clar que a part de tenir iniciatives s'ha de saber avançar. L'Hospital de Menorca estava aturat, només s'havien fet els moviments de terres.

Per tant, voldríem saber en quina situació es troba la construcció del nou Hospital de Menorca. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera de Sanitat i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, efectivament quan aquesta consellera va accedir al seu càrrec a Menorca, en allò que havia de ser el nou hospital només hi havia el moviment de terres, no obstant vàrem donar directrius per tal d'impulsar aquesta infraestructura tan important per a tots els ciutadans de Menorca. I li puc dir que en principi l'evolució de les obres està segons el cronograma previst i que a finals del mes d'abril probablement si no hi ha cap circumstància externa que ho pugui impedir, estarà feta tota la cobertura, tota l'estructura d'allò que serà el nou Hospital de Menorca. Per tant, jo crec que això mateix ja indica la bona evolució d'allò que són les obres.

Jo de fet vaig anar fa uns dos mesos a visitar les obres i vaig poder comprovar personalment que efectivament s'estava fent moltíssima feina i que dins aquesta legislatura serà una realitat per a tots els ciutadans de Menorca. Dir que això són les previsions de la conselleria, no obstant hi ha dos aspectes que no depenen d'aquesta conselleria i que estan pendants, però que jo estic convençuda que estan en vies de solució. Una respecte el Consell Insular de Menorca, que ha d'executar un vial d'accés a l'hospital i si no vaig equivocada ja està en fase de licitació i l'altra és més complicada de solucionar i és respecte a l'Ajuntament de Maó que ens ha de fer la presa de les aigües

pluvials i també de les aigües fecals a peu d'obra i encara falten 3 quilòmetres. Tenim converses precisament amb l'Ajuntament de Maó i possiblement no s'ha solucionat amb la rapidesa que nosaltres voldríem, però estic convençuda que no serà un impediment per poder complir el cronograma que inicialment està previst i fer possiblement una realitat dins aquesta legislatura aquest nou Hospital de Menorca, perquè estic convençuda que per part de totes les institucions que estam implicats, tan l'ajuntament, consell, com el Govern i aquesta Conselleria de Salut especialment estam tots molt interessats en què aquesta infraestructura sigui efectivament una realitat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, només per agrair i a pesar de les crítiques continuades i sense fonament, animar-la a seguir endavant amb la tasca començada. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Vol intervenir la Sra. Consellera?

I.4) Pregunta RGE núm. 1710/04, de l'Hble. Diputat Sr. Eduardo Puche Castillejo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a celebració a Mallorca de l'eliminàtoria de la Copa Davis de tennis.

Passam a la quarta pregunta RGE núm. 1710/04, relativa a celebració a Mallorca de l'eliminàtori de la Copa Davis de tennis que formula l'Hble. Diputat Sr. Eduardo Puche i Castillejo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. PUCHE I CASTILLEJO:

Muchas gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Después de felicitarnos por la designación de Palma como sede de la eliminatoria de la Copa Davis, tras competir con candidatos tan importantes como Alicante o Jerez, mi pregunta va dirigida a la consellera de Presidencia y Deportes en los siguientes términos: ¿qué efectos cree la consellera de Presidencia y Deportes que puede tener la celebración en Mallorca de la eliminatoria de la Copa Davis de tenis entre España y Holanda?

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera de Presidència.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS (Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, en relació a aquesta qüestió i com vostè molt bé acaba

d'anunciar, la propera setmana tendrem el plaer de poder tenir aquí a Palma un dels esdeveniments esportius de gran renom internacional com és la Copa Davis. Jo crec que està clar que aquest esdeveniment esportiu té uns grans efectes positius per a la nostra comunitat, tan en temes esportius, està clar, com també en temes socials i econòmics, entre d'altres.

Des del punt de vista esportiu, com comentàvem, és sens dubte una de les competicions més importants del calendari de tennis. Sabem que és una competició que es ve celebrant des de fa més de 100 anys i és la competició internacional de tennis més important que es celebra per països. Això vol dir que aquesta competició ve seguida per milers i milers de persones entusiastes d'aquest esport arreu del món. Per tant, a part de ser una gran competició també tenim la sort de què jugaran grans tennistes a les nostres Illes i la sort, sobretot, que dos d'ells siguin mallorquins. Per tant, jo crec que aquesta és una important competició que a part de promocionar l'esport, sobretot per als més joves i nins d'aquestes Illes, no només per allò que suposa l'esport del tennis sinó perquè destacarà en ells valors importants com és la competitivitat positiva, com pot ser també l'esperit de superació i l'esperit d'equip, entre d'altres.

I efectes econòmics, jo crec que no emporta els remarqui perquè tots sabem que serà una plataforma important per donar a conèixer les virtuts de la nostra illa i sobretot per la importància econòmica i social de promoció de les nostres Illes. Per tant i sense més comentaris, jo crec que aquesta competició de quarts de final ens durà a les nostres Illes moltes coses positives.

Moltes gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 1697/04, de l'Hble. Diputada Sra. Maria José Camps i Orfila, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a condicionament dels camins rurals.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la cinquena pregunta RGE núm. 1697/04, relativa a condicionament dels camins rurals que formula l'Hble. Diputada Sra. Maria José Camps i Orfila del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La pregunta és la següent, com preveu la Conselleria d'Agricultura i Pesca aprovar una convocatòria pública per al condicionament dels camins rurals de les nostres Illes? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera d'Agricultura i Pesca.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA (Margarida Moner i Tugores):

Gràcies, Sr. President, senyores diputades i senyors diputats. La conselleria en aquest moment està en fase de tramitació administrativa, baix la prèvia aprovació de la resolució de la conselleria per treure dins molt poques setmanes

aquesta convocatòria per a camins rurals de propietat municipal.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, Sr. President. Bé, és que aquesta mateixa pregunta ja s'havia formulat en aquest plenari fa més de 5 mesos, concretament dia 21 d'octubre del 2003. La Sra. Consellera d'Agricultura i Pesca llavors va dir que la concessió de les ajudes per al condicionament de camins rurals de titularitat municipal no es podia fer d'altra manera que no fos mitjançant la convocatòria pública de les mateixes i que en aquest sentit es trauria una ordre durant el primer trimestre del 2004, havent-hi en principi 1.350.000 euros pressupostats per a aquesta finalitat.

A data d'avui però, penúltim dia del primer trimestre del 2004, la Conselleria d'Agricultura i Pesca no ha duit a terme aquesta convocatòria pública d'ajudes que va anunciar i en canvi sí ha seguit compromentent ajudes de manera individualitzada a determinats municipis de forma absolutament discrecional i arbitrària com és el cas de l'ajuda al municipi de Manacor, consistent en una inversió per a l'any 2004 en la millora de 500 quilòmetres de camins rurals a l'esmentat municipi. Havent confirmat la Conselleria d'Agricultura i Pesca, en resposta escrita formulada per aquesta diputada, en data 11 de febrer del 2004, que no està previst cap convocatòria pública que permeti comprometre la inversió esmentada a Manacor.

Sra. Consellera, des del Grup Parlamentari Socialista li demanam que obri aquesta convocatòria pública d'ajudes que ens va anunciar i que ara ha tornat afirmar perquè se'n puguin beneficiar tots els municipis de les Illes que ho necessitin i acabi amb la inadmissible situació de discriminació i desequilibri que està creant entre els mateixos. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera d'Agricultura i Pesca.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA (Margarida Moner i Tugores):

En l'única cosa que li don la raó és que avui és el darrer dia del trimestre i és vera que no ha sortit la convocatòria. Per tant, en això té raó, però esper que dins les primeres setmanes d'aquest mes que començam surti aquesta convocatòria. De la resta, no sé d'on ha sortit això dels camins de Manacor perquè realment tant de bo poguéssim fer 500 quilòmetres de camins a cada municipi i ens aniria mel. Per tant, no és així això. Sortirà la convocatòria allà on podran prendre part tots els ajuntaments, com no pot ser d'altra manera.

I per altra banda, sí que dins el Pla de regadius hi haurà uns municipis que se n'aprofitaran uns més que els altres perquè els que tendran Pla de regadius sí que hi entraran tots els camins rurals que formin part del projecte que sigui aquest Pla de

regadius. Llavors els municipis que tinguin Pla de regadius possiblement tinguin uns camins més que uns altres pel simple fet de què tenen aquest pla i que dins el projecte hi entren diversos camins. Però allò que és la convocatòria hi haurà les mateixes oportunitats per a tots els municipis.

I.6) Pregunta RGE núm. 1705/04, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a informació sobre la provisionalitat de l'obra del tren de Manacor.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la sisena pregunta RGE núm. 1705/04, relativa a informació relativa a la provisionalitat de l'obra del tren de Manacor que formula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, la setmana passada ja li vàrem fer una pregunta relativa al tren Palma-Manacor i era referida al descarrilament que va tenir lloc abans d'arribar al municipi de Petra. I sí es van aclarint una sèrie de coses, una d'elles és que aquesta obra, segons pareix, era provisional.

A mi m'agradaria que la consellera ens informés si tenia constància, a través de l'opinió pública, o a través dels anteriors responsables, que aquesta línia, aquest bocí de línia s'havia obert en el servei de manera provisional.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margarida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, la resposta és ben clara, en cap moment els antics responsables polítics de SFM varen informar ni a l'opinió pública, ni als actuals responsables en el corresponent traspàs de funcions de què la línia de Manacor no era una obra definitiva i que necessitava tancar-se per fer les obres definitives i segures.

Curiosament ara diuen que sí ho sabien, però quan es va inaugurar, 10 dies abans de les eleccions ningú podia sospitar mai que s'obria al públic una obra provisional. I a més, de la instrucció de l'expedient que s'està fent en aquest moment s'està desenvolupant i allà on ja han declarat 14 persones. Totes aquestes persones que són consultores externes coincideixen en què ni a SFM, ni cap tècnic de SFM va tenir constància mai d'aquestes obres provisionals. Fins i tot, dels redactors de l'informe del 25 de març del 2003 diu coses allà on coincideixen tots com el següent, què s'entén per provisional i temporal? Diu: *"se le pregunta que cuantifique la provisionalitat y la temporalidad. Contesta que es difícil*

porque depende de muchos factores, significa que es una ejecución que no tiene carácter de proporcionar seguridad a efectos de derrumbe del talud y si no tiene carácter de seguro es indiferente si lo es por dos días o por un mes. No era una medida de contención del talud. Y ¿por qué no se hicieron estas obras definitivas?...". Tothom coincideix, perquè no hi havia temps de fer l'estudi geotècnic perquè s'havia d'inaugurar la línia abans de les eleccions.

Jo crec que tot això posa de manifest un fet molt greu, no només que una obra caigui sinó que es sabia que podia caure. I jo em deman Sr. Diputat si vostè, vostè que era en aquell moment el cap de llista i ara Batle de Manacor ho sabia, supòs que no, si ho sabia l'opinió pública, si ho sabien els usuaris del tren. Jo realment crec que aquest fet denota una gran gravetat i més perquè aquestes obres es varen recepcionar definitivament per SFM el mes de maig i a més es varen liquidar les obres dia 4 de juny, estant el Consell d'Administració en funcions. Una liquidació que es va fer ràpidament en dos dies, la qual cosa l'obra ja estava recepcionada i liquidada definitivament.

Per tant, les obres mai són provisionals, o són definitives o no ho són i la resta són mentides.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sr. President. La veritat és que jo crec que les afirmacions que ha fet vostè són molt greus, jo diria que s'ha posat en perill la seguretat i la vida de les persones durant molts de mesos i jo crec que això mereix responsabilitats polítiques.

Jo li demanaria Sra. Consellera que vostè segueixi investigant aquest tema, que segueixi investigant fins a quin punt els anteriors responsables tenien constància del perill que tenien els usuaris del tren Palma-Manacor, perquè de cap de les maneres no podem consentir que la gent es jugui la vida no només a les carreteres, com fa cada dia, sinó també en un transport públic que tots volem i que tots estimam. Jo crec que vostè en aquest moment té una gran responsabilitat, des de tornar a obrir aquesta línia de tren de manera segura, però sobretot que els ciutadans d'aquesta comunitat sàpiguen de quina manera governaven els anteriors responsables.

Per favor Sra. Consellera, depuri responsabilitats.

(Alguns aplaudiments)

I.7) Pregunta RGE núm. 1709/04, de l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a fira de formació professional a Eivissa.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la setena pregunta RGE núm. 1709/04, relativa a fira de formació professional a Eivissa que formula l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Gràcies, Sr. President. El passat 11 de març es va celebrar a Eivissa la II Fira de Formació Professional en el recinte de Fires i Congressos del Consell d'Eivissa i Formentera. Aquesta mostra té una gran importància perquè la seva finalitat és la d'informar, tan a joves com a pares, professionals i públic en general, de quina és l'oferta específica de formació professional a les Illes Balears i quins són els centres educatius on s'imparteix aquesta formació. És indiscutible l'efecte positiu que tenen aquestes accions, però sí que m'agradaria que el conseller d'Educació i Cultura ens fes una valoració de la darrera fira de formació professional que s'ha realitzat a Eivissa.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, jo faig una valoració positiva d'aquesta II Mostra de Formació Professional d'Eivissa i Formentera que ha suposat un èxit de participació i de col·laboració. I vull subratllar el gran esforç de cooperació que ha fet el Consell Insular d'Eivissa i Formentera i també la Federació de Pares i Mares d'Eivissa i Formentera que han contribuït d'una forma molt notable perquè aquesta fira funcionés adequadament.

L'objectiu, com poden suposar, era donar a conèixer l'oferta formativa professional reglada contínua i ocupacional a les Pitiüses en els diferents sectors empresarials, sindicats i públic en general i orientar els alumnes amb edat de fer una opció de futur. La fira és bianual i per aquest motiu va dirigida als alumnes de tercer d'ESO i de primer de batxillerat. Han participat en aquesta II edició de la mostra, que ha comptat amb 650 metres quadrats d'exposició, 25 estands que representaven 13 cicles de grau mitjà, 9 cicles de grau superior, 2 especialitats d'escoles tallers i 5 estands d'entitats relacionades i també una superfície addicional de 500 metres quadrats per a desenvolupament d'activitats físic-esportives.

Han estat presents diversos organismes, els IES públics que són els encarregats de promocionar els estudis de formació professional, amb una mostra interactiva de què consta el cicle i de les sortides professionals del mateix. Les entitats Conselleria de Treball i Formació, a més de les que havia esmentat abans, Cambra de Comerç, Pimem, Caeb, Ices amb el rètol d'UGT i com havia dit abans, la FAPA. Es podia trobar a la mostra un estand de la conselleria i del Consell Insular d'Eivissa i estands de diverses entitats, així com dels cicles formatius dels instituts d'Eivissa i Formentera, un estand de l'Escola d'Art, un estand de l'Escola Taller del Consell Insular

d'Eivissa i Formentera, allà on es donaven a conèixer els programes, Arrels i Habitat, amb activitats diverses, construcció d'una xalana, de l'insectació de bigues de savina, construcció d'una paret de pedra morta i elaboració d'un herbari, entre altres activitats molt rellevants, també hi havia un taller de ràdio.

Vull dir també que varen visitar aquesta fira un total de 3.000 alumnes i 2.000 persones més, pares, empresaris que tenien interès en el sector i un total de 5.000 visitants. Tot això fa que aquesta fira hagi estat un notable èxit i que va comptar també amb la presència del Secretari d'Estat d'Educació, el Sr. Julio Iglesias Dusell que ens va acompanyar a la visita en els diversos estands. S'ha celebrat el concurs de dibuix Imagina, proposat per la FAPA i també es varen pronunciar determinades conferències...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Gràcies, Sr. President. Vull aprofitar per donar-li l'enhorabona, tan a vostè com al seu equip i per tota la feina que han realitzat, que no ha estat poca. I demanar-li que continuï fent aquest esforç i que es puguin continuar celebrant futures mostres de formació professional a Eivissa i Formentera perquè creim que d'aquesta manera té una repercussió més directe i molta més difusió dins de la societat pitiüsa.

Moltes gràcies.

1.8) Pregunta RGE núm. 1509/04, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a revista escolar del CP Melcior Rosselló Simonet.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la vuitena pregunta RGE núm. 1509/04, relativa a revista escolar del Col·legi Públic Melcior Rosselló Simonet que formula l'Hble. Diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, des del PSM voldríem saber per quin motiu la directora general d'Ordenació i Innovació va publicar un article seu a la revista escolar del Col·legi Melcior Rosselló Simonet en substitució d'una editorial elaborada pels responsables de la revista.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, li he de dir que després d'una conversa telefònica, promoguda per la conselleria certament i de la qual són testimonis les persones que formen part de la secció de material didàctic i divulgació educativa, el director del centre en qüestió va retirar voluntàriament l'editorial, acceptant com a vàlid l'argument que sent els alumnes de primària un dels sectors de la comunitat educativa destinataris de l'escrit i dubtat per edat de la seva capacitat crítica lectora suficient, no semblava una revista escolar el fòrum més adient. També el director del centre, fent referència a l'espai buit que quedava dins la revista, demanà que les paraules de salutació de la directora general ocupessin aquest lloc.

Per tant, la conselleria no ha substituït, ni ha alterat res. Simplement hi va haver una conversa entre la cap de servei d'aquest departament i el director, allà on jo entenc que la va convèncer de què no era el lloc adient per que existís aquest article i es va avenir a substituir-lo. Aquesta és la versió que jo vull presentar en aquest Parlament.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Gràcies, Sr. President. Bé Sr. Conseller, en primer lloc dir-li que en aquest departament no hi ha cap cap de servei, en tot cas serien caps de secció. De totes maneres com que vostè ens parla de converses i aquí no tenim els responsables d'aquestes converses. Jo en principi no posaré en dubte les seves paraules, però allò que sí és cert és que des de la direcció general es va cridar aquesta gent per dir-los que aquest article no era publicable a una revista i això no havia passat mai Sr. Conseller, que una comunitat escolar decideixi fer un escrit i que des de la conselleria se'ls digui, o s'insinuï en aquest cas i segons vostè, que això no és publicable. Això li diuen censura Sr. Conseller i en democràcia la censura prèvia no toca existir. En tot cas si la conselleria tenia res a dir a aquesta revista després li contesten, però pensam que en aquesta direcció general passen coses molt estranyes...

(Remor de veus)

Què vol dir que passa? Que la setmana passada tenien convenis signats que no s'havien signats. Aquesta setmana nosaltres li feim una pregunta i ha sortit a la premsa, que des de la direcció general es "recomana" que no es faci pública una carta adreçada al conseller. Això Sr. Conseller és intent de censura si no és una censura exacte. Altres coses que passen en aquesta direcció general, escrits enregistrats, suposadament, en nom d'una editorial que diuen falsedats i mentides sobre compres de llibres a instituts, el dia següent són publicables si vós Sr. Conseller no heu fet res per arreglar-ho, en principi. No hem vist cap resposta vostra intentant esbrinar aquests temes.

Nosaltres pensam Sr. Conseller que ja és ben hora de començar a llevar aquest clima de sospita constant que hi ha damunt l'ensenyament públic. Vós sou el màxim responsable en educació, també de la pública. Per tant, vós hauríeu de ser el que hauria d'anar posant pau i tranquil·litat i una mica de

serenor dins l'educació. Pensam que hi ha responsables i us demanariem el cessament de la directora general...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, jo mantenc, com és natural, aquesta versió. Però també li vull dir que, assabentat d'aquests fets, dels quals jo no tenia coneixement, em vaig posar en contacte amb el director de l'escola i vaig oferir que fes una edició especial on només hi hagués l'article que criticava -crec que injustament- criticava la política del conseller, i va dir que no era necessari i que aquest tema s'havia sobredimensionat, paraules que puc confrontar amb el director, si vol que les confrontem. Jo procur no dir mentides

I no sé si s'han de canviar actituds a la conselleria o qui és que manipula o qui és que censura, però encara no he arribat a l'extrem del meu antecessor, el Sr. Damià Pons, que emprava amb els doblers públics la revista de la conselleria per dedicar articles a l'oposició que estàvem aquí asseguts, i per insular l'oposició i per criticar el Partit Popular.

(Remor de veus)

A aquest extrem encara no hi hem arribat ni hi arribarem mai.

(Aldarull a la sala)

I.9) Pregunta RGE núm. 1688/04, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a motius de la supressió de l'editorial d'una revista escolar.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la novena pregunta, RGE núm. 1688/04, relativa a motius de la supressió de l'editorial d'una revista escolar, que formula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, aquí ha donat la casualitat que dos grups parlamentaris hem volgut preguntar sobre el mateix i tenim preguntes quasi idèntiques. Nosaltres demanam per què s'ha substituït.

Bé, d'alguna manera el Sr. Conseller ha donat la seva particular resposta del perquè s'havia substituït. Sembla ser que havien arribat a un acord que el contingut d'aquest escrit, que s'havia aprovat per acord ni més ni menys que del consell escolar, el claustre de professors i l'associació de pares, no era apte per a menors. Alguna cosa semblant ha dit el Sr. Conseller. Jo em preguntaria si també ho han enviat al defensor del menor

perquè faci actuacions en aquest col·legi, cosa que s'està posant una mica de moda, que el defensor del menor sigui un braç executor de la censura.

Miri, Sr. Conseller, en temps de la transició hi havia una revista satírica que es deia *Hermano Lobo*, jo crec que vostè per edat la va poder arribar a veure, no sé si els del PP la llegien, i la pàgina 2 sistemàticament feien una sèrie de preguntes al llop i acabaven també de manera sistemàtica preguntant: “¿*Cuando desaparecerá la censura?*”, i la resposta cada setmana era: “*El año que viene, si Dios quiere*”. Jo pensava que aquells temps havien passat. Sincerament, quan he vist aquestes notícies m'he sentit més jove, però el fet de sentir-me més jove i recordar els temps de la dictadura franquista i la censura prèvia no m'ha fet molt feliç. Jo sincerament voldria que en el futur desaparegués aquesta censura i no ho deixassin *para el año que viene, si Dios quiere*.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Diputat, jo no puc acceptar l'argumentació que vostè empra ni el discurs que vostè fa. Jo he donat una explicació i vostè la pot creure o no la pot creure, però no ens presenti aquí com uns executors d'una determinada censura, com uns personatges del franquisme i com que aquí s'hagi de fer desaparèixer una censura que no existeix i que vostè pretén que existeix.

Jo crec que, més seriosament, vull dir, que és vera que hi va haver una conversa sobre els continguts i sobre l'adequació d'aquests continguts a una revista que és per als alumnes. Jo crec que qualche dia, quan les coses es vagin asserenant en aquesta cambra i en el conjunt del país, haurem de parlar dels continguts de les revistes i de la formació que donam als nostres alumnes. Jo és vera que no som qui per jutjar el que poden llegir o no poden llegir, potser, els alumnes d'una escola, i per descomptat no ha estat aquest el plantejament que s'ha fet. Però jo crec que hauríem de fer una reflexió sobre la participació en determinats debats d'alumnes de 6, 7, 8, 9 i 10 anys, que em pareix que ens pot fer caure a tots, a tots, en determinades manipulacions que no són convenients. Jo crec que això és una reflexió que en el món educatiu ja existeix, eh?, i s'hi haurà d'aprofundir.

I jo li vull dir sincerament que la meua conversa amb el director d'aquest centre, que va existir, naturalment, jo quan vaig conèixer aquests fets, que eren fets duit, estic segur, per la bona voluntat del departament -de la secció, efectivament-, per la bona voluntat dels membres d'aquesta secció i d'aquella direcció general, ja vaig practicar un poc de medicina defensiva, perquè sé en quin territori me moc, i vaig parlar llargament amb el director del centre, i també vaig veure que ell comprenia amb claredat que potser no era el més adequat aquest article que, per altra banda, també vull dir que, escolti,

si fóssim tan perversos com vostè ens pinta i ens dedicàssim a la censura i a la persecució, comprendrà que l'impacte d'una revisteta de 200 exemplars dirigida als alumnes d'una escola no seria la nostra principal preocupació. Aquesta és la veritat, és a dir, ja posats a presentar-nos, com ens presenta vostè, com uns perseguïdors de la veritat i com unes persones que impedeixen que se sàpiga la veritat, miri, crec que vostè està absolutament desencertat en aquest plantejament, però jo he de venir aquí a respondre les seves preguntes perquè no em queda altre remei.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Estic una mica més preocupat que abans de formular la pregunta, perquè veig que en comptes de variar l'actitud, el conseller sembla ser que es reafirma, i amenaça que algun dia hauríem de parlar del contingut d'aquestes revistes. Si aquestes revistes no les fa la conselleria, no sé de què ha de parlar.

I jo esperava que aquí es produís alguna altra notícia, com per exemple el cessament de la directora general que va incorporar aquest article, però no, veig que es persisteix en aquesta qüestió, i, les raons, jo crec més en la que es publicà a la premsa: “com que la revista la pagam nosaltres, decidim el que va en aquesta revista”...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Vol intervenir el Sr. Conseller? 08, vuit segons.

I.10) Pregunta RGE núm. 1698/04, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Maria Seguí i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures o campanyes d'educació ambiental.

Passam a la desena pregunta, RGE núm. 1698/04, relativa a mesures o campanyes d'educació ambiental, que formula l'Hble. Diputada Sra. Joana Maria Seguí i Pons, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. SEGUÍ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, aquesta pregunta respon a les informacions preocupants aparegudes als mitjans de comunicació sobre l'escàs grau de coneixement mediambiental de les empreses de Balears, i a la voluntat de conèixer quines són les mesures que en aquesta matèria pensa dur la Conselleria de Medi Ambient.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Diputada, és evident que aquesta pregunta és preocupant i demostra que no hem sabut en aquesta comunitat, cap govern de cap color polític, enganxar amb al societat o amb el que vol respecte a l'ambientalització de petites i mitjanes empreses. I com que en som conscients, cosa que no s'havia fet anteriorment, estam a punt de signar un conveni amb la Universitat de les Illes Balears on, conjuntament també amb Sa Nostra, tendrem un observatori de petites i mitjanes empreses on rebran informació sobre quina manera poden ambientalitzar els seus espais i la seva gestió empresarial. Serà un tema pioner a tota Espanya que es posarà en marxa, si no hi ha res de nou, aquest mateix any.

En tema de campanyes, després, jo primer vull acabar d'aclarir tots els fullets informatius en educació ambiental que hi ha al garatge de la conselleria, perquè jo no pens gastar cap doble en paper fins que no aclareixi tots els que es varen gastar anteriorment i que no es varen repartir. Però també li diré que en el punt d'informació ambiental que s'ha posat en marxa el mes de juliol una de les feines més importants d'aquest punt d'informació és la informació a les petites i mitjanes empreses en temes de qüestions ambientals; fins i tot li puc dir que el nombre de consultes fetes per part del punt d'informació a petites i mitjanes empreses a dia d'avui, o a dia d'ahir, són 275 consultes a partir de dia 15 de juliol.

I una altra cosa serà en tema d'ambientalització d'empreses i en tema d'informació ambiental per a les empreses el que farem amb el tema de la (...), l'oficina de residus, que com vostè sap molt bé era una oficina per lluitar contra el Consell Insular de Mallorca, intentant també dur coses de residus la Conselleria de Medi Ambient quan no li pertocava. Acaba el contracte l'octubre i segurament aquests 22 milions de pessetes anuals que es gastaven en una cosa que hi tenen competència els altres consells, mirarem de destinar-los també a temes d'educació ambiental.

Moltíssimes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. SEGUÍ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, evidentment, com vostè bé ha dit, estan a punt de signar un conveni amb les petites i mitjanes empreses, però jo no només parlaré de les petites i mitjanes empreses, sinó que la Fundación Entorno, a l'informe sobre "La gestión ambiental en la empresa española 2003", destaca que en aquest any tan sols el 34% de les empreses de Balears i Canàries de més de 50 empleats, les penúltimes de l'Estat, consideren la seva plantilla amb una formació ambiental suficient. Galícia ocupa l'últim lloc de les 17 comunitats autònomes mentre la mitjana de l'Estat espanyol és 16 punts superior a la nostra.

Per contra la nostra comunitat destaca en el nombre de companyies que consideren la sostenibilitat com un factor estratègic però no es veuen estimulades per les exempcions fiscals ni per la possible rendibilitat econòmica derivada d'una gestió verda, és a dir, la inversió en recursos materials i humans és el principal obstacle amb el qual s'enfronten a l'hora d'adoptar un compromís amb el medi ambient, que provoca que el 75% de les firmes es resisteixi a invertir en polítiques verdes i més del 40% no confii en obtenir beneficis tangibles.

Evidentment no sols les grans empreses són les que reconeixen un grau de formació deficient, sinó que en un estudi recent del 2004 realitzat per la UIB la conclusió més impactant i alhora decebedora és que el 70% de les PIMEM de les Illes desconeixen si la seva activitat provoca danys a l'entorn. Aquesta informació descansa en una enquesta realitzada a 425 PIMEM: el 70% no realitza controls periòdics dels terrenys, sols un 25% analitza l'aigua i en menor mesura el sòl, situació comprensible si es té en compte que quasi la meitat d'elles, evidentment per desconeixement, considera que el manteniment de les seves instal·lacions no és un factor que pugui influir en les condicions mediambientals. De l'altre 50% només la meitat duen a terme algun tipus d'acció per protegir l'entorn.

Els resultats obtinguts apunten a un desconeixement de la legislació ambiental, ignorància de normes locals, estatals i europees. Per tant la formació ambiental no pot centrar-se sols a l'àmbit educatiu...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula l'Hble. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Diputada, jo crec que vostè m'ha demanat una cosa i se n'ha anat per un altre lloc, i jo li aconsell, a vostè, com a científica i docent, que baixi i trepitgi en terra, perquè amb estadístiques tots podem funcionar, però el que vostè ha dit no ho entén ningú. La realitat de Balears és que és el lloc on les empreses turístiques més certificats EMA tenen de tot l'Estat espanyol. Els científics solen emprar sempre les estadístiques en benefici del que els interessa...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.11) Pregunta RGE núm. 1708/04, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millora dels aturats de llarga durada.

Passam a l'onzena pregunta, RGE núm. 1708/04, relativa a millora dels aturats de llarga durada, que formula l'Hble. Diputat Sr. Jaume Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, President. Des del grup del Partit Popular volíem saber quines mesures actives adoptarà la Conselleria de Treball i Formació per millorar la situació dels aturats de llarga duració. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller de Treball i Formació.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ
(Guillem de Olives i Olivares):

Gràcies, President. Senyors diputats, Sr. Diputat, el punt de partida és que l'índex d'aturats de llarga durada a Balears és el més baix d'Espanya, tenim un 14%. No obstant açò la comissió executiva del SOIB té preocupació perquè aquests aturats de llarga durada no s'incrementin, i com a motiu d'aquesta petició que es va fer des de la comissió executiva del SOIB, la direcció del SOIB va iniciar una prova pilot i es va triar per fer aquesta prova pilot Menorca, experimental.

L'acció va ser relativa a actuar damunt el col·lectiu que està en risc de passar a aturats de llarga durada; aquesta acció va consistir en fer primer una relació d'aquestes persones que estan en risc de passar a aturats de llarga durada, i després de tenir-les relacionades se'ls va fer una crida des de les diferents oficines, l'oficina de Ciutadella i l'oficina de Maó, per conèixer de forma personalitzada quina era la seva disponibilitat. Una vegada conegut el seu perfil se'ls va derivar a la xarxa que tenim des de la conselleria, que va subvencionada, que és la xarxa d'orientació, perquè d'aquesta xarxa d'orientació es pogués fer una informació a cada una d'aquestes persones relativa al que hi ha: els cursos de formació, que són gratuïts, que se'ls subvencionen també per part de la conselleria, i indicar-los quines són les ofertes que hi havia, que es poguessin incorporar i inserir dins el mercat laboral. Si no s'hi podien incorporar se'ls explicava quins eren els diferents cursos de formació, que són els que la conselleria subvenciona gratuïtament, tant del FIB com de l'Objectiu 3, perquè d'aquesta manera amb una formació es poguessin incorporar i inserir en el mercat laboral.

La possibilitat de fer aquests cursos facilita que aquestes persones que estan en risc d'aturats de llarga durada es puguin incorporar al mercat laboral. La situació actual és que també, d'aquesta relació que es fa i aquest coneixement de qui són aquestes persones, ens pot donar una idea que las persones que tenen més dificultat per actuar dins el mercat laboral se'ls pugui fer contractació del que són les subvencions que dóna la conselleria des de les altres administracions públiques i els organismes autònoms.

Aquesta prova pilot o experimental que s'ha fet a Menorca s'haurà de passar en aquest moment a la comissió executiva del SOIB perquè en tenguim coneixement per poder planificar i projectar les actuacions d'aquesta conselleria durant aquest any i l'any que ve. Serà una actuació que es fa per primera vegada de relacionar les oficines, la xarxa d'orientació i els cursos de formació del FIB o de l'Objectiu que s'estan fent perquè la gent es pugui inserir i incorporar al mercat laboral.

I.12) Pregunta RGE núm. 1700/04, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a despeses i impostos derivats de l'escriptura pública de compra-venta de Costa Nord.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la darrera pregunta, RGE núm. 1700/04, relativa a despeses i impostos derivats de l'escriptura pública de compravenda de Costa Nord, que formula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, el 29 de diciembre de 2003 se otorgó una escritura pública de compraventa del inmueble Costa Nord, de todas sus instalaciones, de todas sus existencias, de los derechos de la película Costa Nord, del material de rodaje del documental, y unas marcas comerciales. Y se hizo, como se dice en la propia escritura pública, con la intención por parte del Gobierno de continuar en el ejercicio de las mismas actividades desarrolladas por la entidad vendedora, entre otras, es decir, con una carga encubierta.

Precio pagado: 4.409.000 euros, de los cuales se abonaron 900.000 en cheques bancarios en el acto de compra-venta, y llamo la atención sobre la cuestión de que fue en cheques bancarios, en plural, y no en un sólo cheque. Hemos pedido las copias a la conselleria y naturalmente no se nos han dado hasta el momento.

La cláusula octava de esta escritura decía que todos los gastos e impuestos serán de cargo de la parte compradora, excepto los de la hipoteca, naturalmente, y que con cargo al presupuesto del 2003 se reservaba una cantidad inicial, a expensas de lo que resultara de la liquidación definitiva de los impuestos, de 259.279,21 euros que debían ser satisfechos antes del 31 de diciembre del 2003.

Entonces quiero preguntar al Gobierno a ver qué es lo que se ha pagado en estos momentos por razón de esa cláusula octava. En la pregunta por un error de transcripción pone "cláusala octava", en vez de cláusula. Espero que esto no sirva para que el Gobierno diga que esa pregunta deslegitima a alguien para hacer más preguntas en este parlamento, que no se entiende y que no se puede responder una pregunta que tiene una a en vez de una u, como viene siendo habitual. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, en concepte de despeses 3.183,83 euros; en concepte d'imposts 179.961,54 euros. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Bueno, ya tenemos otros 182.000 euros más, creo que es lo que ha dicho, creo que ha dicho 179.000 euros, más 3.183 euros sin impuestos. Supongo que esta cantidad tendrá que ver con la plusvalía municipal, puesto que no me lo ha detallado. Supongo que se lo guarda para la réplica como suele ser habitual, y además creo que nos dirá algo del gobierno anterior, porque creo que la culpa la tendrá el Sr. Alomar, de haber gastado tanto en estos impuestos, etc., etc. Confío que esa será la respuesta.

Pero en definitiva...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez. Té la paraula l'Hble. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Diéguez, jo no som responsable de les seves preguntes. Puc ser responsable de les meves respostes. Si vostè les me posa tan fàcils jo quina culpa en tenc?

Efectivament, miri, despeses de notaria, que sempre són a càrrec del comprador, 1.830 euros. Despeses de registre de la propietat, que sempre són a càrrec del comprador, 1.353 euros. L'impost sobre transmissions patrimonials, que sempre és a càrrec del comprador, 177.716 euros. I efectivament hi ha una partida de 2.245 euros, només 2.245 euros, que és la plusvàlua, que la llei marca que és a càrrec del venedor però que s'acostuma aquí, com tots vostès coneixen, que també a vegades l'assumeixi el comprador.

Però aquest no és un costum que hagi aplicat aquest govern, aquest és un costum que aplicava també el govern anterior, i per posar un exemple només, Sr. Diéguez, el govern anterior va comprar un edifici a Eivissa per a dependències de la Conselleria d'Educació i Cultura, on la plusvàlua, que no era de 2.245 euros, com en aquest cas, sinó que la plusvàlua era de 7.455 euros, també la va pagar la comunitat autònoma, que era la compradora i no la venedora. Però amb un altre detall que li vull fer saber: curiositats de la vida, la comunitat autònoma, en aquell temps governada pel seu partit, es va oblidar de pagar aquesta plusvàlua, es va oblidar de pagar aquesta plusvàlua i al final va haver d'acabar pagant un recàrrec de més de 2.000 euros que, per tant, és superior fins i tot a allò que hem pagat com a plusvàlua en aquest cas.

(Remor de veus)

Per tant, Sr. Diéguez, jo no sé..., jo no sé, Sr. Diéguez, què cerca vostè amb aquesta pregunta. El que és ben cert és que una vegada més ha ficat la pota. Moltes gràcies.

(Aplaudiments i aldarull)

II. Interpel·lació RGE núm. 1078/04, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a compliment de la Llei 30/1998, de 29 de juliol, de règim especial de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de la interpel·lació RGE núm. 1078/04, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a compliment de la Llei 30/1998, de 29 de juliol, de règim especial de les Illes Balears. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Francesc Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, la Llei 30/98, de règim especial de les Illes Balears, aprovada per les Corts Generals l'any 1998 amb els vots a favor del Partit Socialista, cal subratllar-ho per fer front a tantes tergiversacions i mentides com es llancen, és la conseqüència del rebuig parlamentari del Congrés de Diputats a una iniciativa d'aquest parlament i la seva posterior transformació, la transformació de la Llei de règim econòmic i fiscal de les Illes Balears en la Llei de règim especial de les Illes Balears, aprovada, deia, l'any 1998, ara farà sis anys.

La llei es basa en el reconeixement dels desavantatges que la condició de la insularitat té per als ciutadans, i per a l'estructura econòmica, i per al funcionament en termes d'igualtat derivats de la insularitat, i és una llei que per tant fa referència, resumint, a quatre grans àmbits d'actuació: la mobilitat, per un costat, i aborda qüestions com els temes de trànsit aeri, de ferrocarrils o de carreteres; la competitivitat econòmica, i per tant aborda qüestions relatives a agricultura, indústria, competència, energia i a sectors estratègics no vinculats amb el turisme, com el desenvolupament tecnològic o el sector aeronàutic; temes mediambientals, en tercer lloc, que fan referència a residus, a parcs, a aigua; i temes derivats dels problemes derivats de l'especialització turística, com són les qüestions d'estacionalitat, la problemàtica social dels fixos discontinues, i la problemàtica de la formació del personal.

Hem de partir de la constatació que en sis anys de tot això no s'ha fet pràcticament res. S'han constituït les comissions mixtes que preveia la Llei, constituïdes totes entre l'any 2000 i l'any 2002 després d'una fortíssima insistència per part de l'aleshores govern de la comunitat autònoma, que va dirigir més de 100 escrits al Govern de l'Estat per tal d'impulsar aquesta llei, i que l'única qüestió que va aconseguir va ser aquesta constitució formal de les comissions mixtes però res més. I per tant el que hauríem de fer -davant un nou escenari polític, davant un nou escenari de relacions perquè ha canviat un dels interlocutors- a partir d'ara és establir la diagnosi d'on partim, i la veritat és que hem de constatar que partim de zero, i és una constatació fàcilment constatable.

Presentam i mantenim aquesta interpel·lació perquè per als socialistes la qüestió de la Llei de règim especial no és una qüestió d'oportunitat política, i sostenim i mantenim i defensarem que els socialistes estam bastant més involucrats en la defensa de la Llei de règim especial que el Partit Popular,

aquí i a Madrid. La mantenim perquè és una interpel·lació al Govern de les Illes Balears, no al govern de Madrid, i menys encara a l'inexistent govern futur. Però voldríem que, al marge d'aquests tons crítics de l'inici, voldríem mantenir un to positiu i que aquesta interpel·lació es converteixi en un punt de partida que permeti al Govern de la comunitat autònoma de les Illes Balears rebre el suport d'aquest parlament de cara al posicionament de les Illes Balears davant el desenvolupament d'aquesta llei. Ens permetrà provar de posar en marxa un altre tipus de relació entre el Govern de la comunitat autònoma, entre el Govern de les Illes Balears i el Govern central. Pretenem que del debat surti una proposta de resolució, unes mocions que ens permetin, tal com s'han de fer els acords en seu parlamentària i amb el diàleg i la participació de tots, aconseguir el consens necessari perquè la Llei de règim especial comenci a caminar de manera decidida.

Volem unes noves relacions basades en el diàleg, el consens; volem desterrar la prepotència i la utilització partidista de les institucions, per un costat per convicció, però també per intel·ligència, perquè sabem que el resultat de dia 14 de març ens demostra que la utilització prepotent i partidista de les institucions és severa i intel·ligentment castigada pels electors. El Partit Popular ho ha pagat car; per tant no travelem una altra vegada a la mateixa pedra.

Que el REB està aturat és una afirmació d'entrada; podríem matisar-la, hi ha dues qüestions que sí s'han posat en marxa, que són exclusivament aquelles que provenen de l'aplicació dels pocs articles que són d'aplicació directa de la Llei de règim especial. La primera, el pas del 25, o del 10 en el cas interinsular, de descomptes per trànsit entre les Illes i entre les Illes i la península aeri i marítim, el pas del 25 al 33%. Això efectivament va ser conseqüència d'una aplicació directa del REB i un inici de la reducció de les tarifes portuàries. Les dues úniques qüestions que han estat posades en marxa que, com dic, provenen de l'aplicació directa d'uns articles del REB.

Aquesta aplicació, en canvi, hem de reconèixer que té dos entrebancs i seriosos: primer, que l'increment de descompte a les tarifes aèries i marítimes ha estat sobradament absorbit, especialment en el cas aeri, per l'evolució de les tarifes aèries, especialment les interinsulars, de tal manera que la situació avui, amb un 33% de descompte, no arriba a la bondat que hi havia quan es va començar a tramitar tota la Llei del règim especial, ni en termes absoluts ni en termes relatius, ni en termes monetaris ni en termes reals. Per tant és una reducció que ha produït i està produint, lògicament, una frustració entre els ciutadans i, de manera molt especial, entre els ciutadans de Menorca, Eivissa i Formentera, que pateixen de manera especial aquest inconvenient.

En segon lloc, la reducció de tarifes portuàries. Bé, jo crec que aquí sí que hi ha hagut un frau de llei, sens dubte, en l'aplicació de la reducció de les tarifes portuàries. Per què dic que hi ha hagut un frau de llei? Home, perquè l'aplicació de la reducció de tarifes portuàries està feta de tal manera que es fa a costa dels ingressos, a costa de les disponibilitats de l'Autoritat Portuària de les Illes Balears. És a dir, és l'Autoritat Portuària de les Illes Balears qui paga en darrera instància la reducció de tarifes portuàries, amb la qual cosa efectivament minva la capacitat de despesa i la capacitat d'inversió. Aquesta

reducció hauria de girar fonamentalment, lògicament, en càrrec als pressupostos generals de l'Estat, perquè si no el REB no és tal REB, és a dir, l'únic que feim és finançar-nos nosaltres mateixos amb els nostres propis recursos o amb els recursos que generen les nostres pròpies infraestructures aquests descomptes.

A part d'això la resta està per estrenar, i la resta és molt llarga, i la resta és molt gran. Efectivament s'han posat en marxa, només de manera formal, les comissions previstes a la llei: de sector nàutic, de preservació biològica de caladors de pesca, aqüicultura, àrees d'interès especial, diversificació de l'oferta turística i desestacionalització, problemàtica dels treballadors fixos discontinus..., i la comissió de turisme, però en qualsevol cas no s'ha produït absolutament cap altra iniciativa sinó la simple constitució de les comissions mixtes.

Queda molt per fer. En matèria de turisme, lògicament, hem de reclamar i hem de girar entorn a la col·laboració amb el Govern de les Illes Balears en el pla de modernització del sector i mesures contra l'estacionalitat, i hem d'insistir en les matèries de la formació tècnica i professional. La llei preveu la creació d'un servei de defensa de la competència de les Illes Balears. Això és un tema que també és important perquè al voltant de la competència gira una part important del tema del REB; energia, l'impuls al pla energètic és estrictament imprescindible; inversions en transport ferroviari, és una obligació imposada per la Llei de règim especial que l'Estat col·laboració en les inversions ferroviàries del Govern de les Illes Balears; parcs naturals, el Govern ha d'elaborar un pla que asseguri el compliment de la directiva europea Habitat Red Natura 2000 en col·laboració amb les comunitats autònomes, i introduir especificitats pròpies per a les regions insulars en matèria de protecció d'espais naturals.

Participació de l'Estat en la millora d'infraestructures turístiques; importants inversions en matèria d'aigua, elaboració conjunta -diu la llei- entre dos governs d'un pla d'optimització i estalvi de consum d'aigua aplicat a l'agricultura, a la indústria, al sector serveis i al consum humà; un pla d'extensió de la depuració terciària i reutilització d'aigua; mesures de foment en matèria d'agricultura; finançament del transport a la península dels residus no reciclables; la col·laboració amb les Illes Balears en l'impuls del Parc BIT; la col·laboració amb AENA per al desenvolupament d'àrees aeronàutiques, la construcció d'un hangar de manteniment a Son Sant Joan per a manteniment d'aeronaus; impuls a la indústria tradicional, amb un règim específic per a l'impost de societats, així ho diu la pròpia llei; mesures per a les indústries de calçat, pell, mobles, bijuteria; increments pressupostaris per a la formació professional en temporada turística baixa i col·laboració en matèria de desestacionalització. Són moltes coses, cal posar-les en marxa totes, indubtablement, l'aplicació de la llei ha de ser global, però jo crec que seria raonable, des d'un punt de vista política i des d'un punt de vista d'introduir elements de negociació, establir unes prioritats, en funció de les necessitats que la societat de les Illes Balears ens demanda.

Quina és la prioritat que nosaltres proposàriem, indubtablement oberta a parlar, discutir i sotmetre-la a altres criteris? Emfatitzar en aquest primer estadi en un parell de

punts: primer, matèria d'energia; segon, transport ferroviari; tercer, la problemàtica laboral derivada de la situació dels fixos discontinus, la desestacionalització del turisme; quart, foment, impuls a la indústria, i cinquè, i no ho dic per ordre d'importància, els temes de medi ambient i aigua. Crec que aquests serien els elements a prioritzar, sense deixar de banda, lògicament, que altres qüestions, com els sectors especials, l'agricultura, residus, competència, lògicament també s'han d'endegar; però, en qualsevol cas, crec que seria bo establir algun tipus de prioritat i establir el nivell i la quantitat i qualitat de les demandes, de les exigències, de les reivindicacions que des del Govern de les Illes Balears, emparat pel Parlament de les Illes Balears, es plantegin davant el nou escenari.

El Partit Socialista té un compromís amb el desenvolupament de la Llei de règim especial, i m'estic referint al Partit Socialista a nivell estatal, que ha aconseguit els vots suficients i necessaris per formar govern, per tant nosaltres serem els primers col·laboradors exigents a què s'acompleixi, lògicament, tot allò que des del Partit Socialista de les Illes Balears varem impulsar que s'introduís al programa electoral del Partit Socialista en relació amb aquest tema que, com tots tenen ocasió de veure al programa i a la pàgina web del nostre partit, està com a prioritat en el nostre programa d'inversions i d'atenció específica a les comunitats autònomes extrapeninsulars.

Per tant, des d'aquí brindam aquesta oportunitat de fer una pinya de cara a aquesta reivindicació, reconeixent, sense cap dubte, quin és el lamentable estat de la situació actual, però amb la voluntat clara de superar aquesta situació d'impàs, aquesta situació d'absoluta inaplicabilitat de la Llei de règim especial i començar una nova etapa on els ciutadans vegin que, d'una manera ordenada, organitzada, però amb una base d'acord comú entre totes les forces polítiques, des d'aquest Parlament es lluita i es defensa pel seu benestar i per aconseguir que els objectius de la Llei de règim especial, que és col·locar els ciutadans insulars en règim d'igualtat respecte dels peninsulars, sigui possible entre tots.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. El Grup Parlamentari Mixt, vol intervenir? Perdó, perdó, disculpi, que ara m'havia botat l'ordre... Té la paraula l'Hble. Vicepresidenta del Govern.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Començaré la meua intervenció agraint el to de la intervenció de l'interpel·lant, el Sr. Quetglas, i del seu partit, el Partit Socialista Obrer Espanyol, i recollint l'oferiment que feia de col·laboració, i dir-li, començant pel final de la seva intervenció, que estam absolutament d'acord amb les propostes que vostè ha fet en energia. Només dir-li que la tenim resolta i demanarem el seu suport perquè es doni compliment a l'acord que es va adoptar dia 5 de desembre de l'any 2003 amb el govern Aznar i govern Matas, de posada en marxa del

gasoducte i del cablejat elèctric, que varen entrar en aquest sentit dins la *Red Eléctrica Nacional* amb un pressupost *seiscientos siete millones de euros*.

Sí al transport ferroviari, ens hi tendrà devora, amb els fixos discontinus, amb el foment d'indústria, amb medi ambient. Afegiria, si a vostè li pareix bé, els temes sanitaris que contempla la Llei de règim especial, sobretot en el tema dels desplaçats.

Dir-li que not a faltar dos temes que han estat resolts, que són els temes de carreteres, costes regadius i forestals, allà on hem firmat tot una sèrie de convenis, que després passaré a contar, i per tant entenem el tema resolt i esperam el seu suport per a l'execució d'aquests convenis; i els temes socials, que també han rebut un conveni de 25 milions d'euros i que també esperam el seu suport.

Però subscric que, efectivament, tots aquests temes s'han de posar damunt la taula. Nosaltres hem convocat, convocarem, tot d'una que es constitueixi el nou govern, les comissions respectives i esperam tenir, com no podria ser d'altra manera, el suport del principal partit de l'oposició, el Partit Socialista Obrer Espanyol que, a més, és el cridat a governar el Govern d'Espanya d'aquí a un parell de dies.

Fent un poquet d'història, dir que l'actual president del Govern, Jaume Matas, va ser veritablement el vertader impulsor d'aquesta Llei 30/1998, de règim especial de les Illes Balears, que va ser aprovada dia 29 de juliol de l'any 1998. Tenia, i jo hi era en aquell govern i per tant parl amb coneixement de causa, va ser Gabriel Cañellas, com a president del Govern, l'any 1994, en el debat de l'estat de la nació, allà on va acabar el seu discurs apel·lant aquest tema; a partir d'aquest moment, des de l'any 1995 fins a la seva aprovació l'any 1998, varen ser tres anys de moltíssims estudis, d'uns meticolosos estudis sobre les possibilitats que donava la Constitució per tal de poder compensar el cost afegit que suposava i que suposa la nostra insularitat. Després d'una tramitació difícilíssima, el règim especial va veure la llum, de tal manera que es reconeixia, per part de tot l'Estat espanyol i per part d'Europa, que tenim una sèrie de dificultats, fruit de la nostra insularitat, i que, precisament, aquest règim compensaria aquests obstacles que posa la insularitat.

Aquesta llei, sense dubte, ha estat una fita històrica i ha marcat un nou nivell de relacions entre l'Estat i la comunitat autònoma, i no ha estat cap privilegi, ha estat donar, desenvolupar l'article 138 de la Constitució que parla de la solidaritat entre les regions i entre les diverses parts de l'Estat espanyol, diu la Constitució: "*atendiendo en particular al hecho insular*". Per tant, hem fet possible, gràcies a aquesta empena, a aquesta feina i és que l'impuls que, sense dubte, va donar el Sr. Matas, no només quan la va impulsar, sinó també l'any 1998 a la Comissió d'Autonomies del Senat, el president Matas, ja amb una frase que resumiria l'esperit de la llei, deia: "Les Illes Balears, més enllà del turisme, són un arxipèlag que té agricultura, que té indústria, que té comerç i totes aquestes activitats clàssiques pateixen d'una manera frontal els efectes de la insularitat, no només pel cost afegit del transport, sinó perquè això significa una manca de capacitat competitiva que genera aquesta insularitat". Se'n va fer ressò també Europa,

amb l'informe Viola, allà on Europa fa fer una resolució, allà on reconeixia que s'havia de compensar aquest fet insular. Bé, idò, la modificació del Tractat d'Amsterdam, l'informe Viola de la Unió Europea i la pròpia llei de règim especial varen reconèixer aquest punt de partida de la nostra comunitat per poder començar aquesta insularitat.

Un cop s'aprova, l'any 1998, efectivament, amb el vot unànim de tots els partits, però me permetrà el portaveu que li digui amb tot el respecte del món que a la presa en consideració de la llei el Sr. Costa, amb una intervenció gloriosa, va considerar que no ens mereixíem aquest règim que es plantejava perquè la comunitat de les Illes Balears era una comunitat massa rica. I també dir-li que fins i tot a la tramitació parlamentària en el Senat, la Sra. Pilar Costa es va abstenir i el Sr. Costa, en aquesta presa en consideració, va votar en contra. Tot i això, crec que no hem de tornar enrera, hem de mirar endavant, tots estam pujats en el mateix carro i tots hem d'empènyer allà mateix i tots estam d'acord que aquesta llei s'ha de desenvolupar i que tots els esforços són benvinguts per donar suport al Govern de les Illes Balears i al Govern d'Espanya per trobar punts de consens per poder desenvolupar aquesta llei.

La primera època del govern Matas, de l'any 1996 a l'any 1999, no es va fer poca cosa, es va aprovar la llei, es va aconseguir que sortís aquesta llei en el Congrés dels Diputats, intentant cercar el consens. Es va aconseguir, per l'aplicació de llei, però que formava part de les primeres demandes de la ciutadania, que el descompte en el transport de viatgers passàs del 25 al 33%. Es va acordar el 50% del descompte del trànsit de vehicles en règim de passatger. Hi va haver també un decret, durant aquesta època, d'extrapeninsulars, si recorden l'article 13 possibilita que els preus que pagam per l'energia elèctrica, per al subministrament elèctric, siguin semblants a la resta de la península. En aquesta sentit, dir que els ciutadans de les illes ens estalviem de pagar 226,2 milions d'euros, gràcies també a l'aplicació d'aquesta llei.

Dir-li, en relació amb el que vostè ha comentat de les tarifes portuàries, que la llei d'acompanyament puja aquest descompte del 50 al 90% i que, per tant, també és una bona notícia. Crec que no era poc el que es va fer en aquest primer any d'aplicació de l'any 1998 a l'any 1999, però evidentment s'havia de seguir aprofundint. L'època del pacte d'esquerres, jo no dubt de la bona voluntat del pacte, però convindrà amb mi que la millor política no és l'enfrontament amb el Govern d'Espanya, sinó que la millor política, entenem, que és la de col·laboració; i en aquest sentit, en nom del Govern de les Illes Balears, i per tant en nom de tots els ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes, intentarem cercar totes les vies de diàleg i de consens per poder establir el desenvolupament d'aquesta llei. No volem adoptar una actitud victimista ni d'enfrontament amb el Govern d'Espanya, i per això serà imprescindible el suport del Partit Socialista Obrer Espanyol i d'aquí, de les illes, i del seu diputat en el Congrés, el Sr. Antich, per poder dur endavant totes aquestes propostes.

Dir també que en aquests nou mesos de govern del Sr. Matas no s'han fet poques coses. Jo diria que s'ha reactivat de manera important l'impuls al règim especial de les Illes Balears en el sentit, primer, que s'han constituït ja, a data de dia 31

d'octubre, totes les comissions per part del Govern de les Illes Balears; s'ha donat trasllat a la Mesa, amb data 7 de novembre, perquè puguin nomenar dins aquestes comissions els membres que hi han de participar de l'oposició; s'ha comunicat al Ministeri d'Administracions Públiques la composició per part de Balears i l'Estat ja ens ha donat la composició per part de l'Estat, però entenem que ara el que procedeix per part de nosaltres, abans de convocar aquestes comissions o demanar la convocatòria d'aquestes comissions, és esperar la constitució del nou Govern d'Espanya, per poder fer les coses amb el sentit comú que això requereix. Però, durant aquests nou mesos, hem produït tots una reactivació d'aquest règim especial a diferents àmbits: un total de 1000 milions d'euros han estat signats i compromesos per als ciutadans d'aquestes illes. Recordar el conveni per a centres de serveis socials, amb 25 milions d'euros, que possibilitarà que les Illes Balears puguin donar sortida a problemàtiques específiques i especialitzades d'atenció a les persones més dependents. També s'ha duit a terme el conveni en relació amb energia, gasoducte i cablejat elèctric, que li he comentat abans, que va aprovar el Consell de Ministres, dia 5 de desembre, amb un pressupost de 607,3 milions d'euros i que dóna cobertura a aquest article 15 de la Llei de règim especial. El conveni de regadius, que va firmar la consellera d'Agricultura amb el ministre i que dóna cobertura a aquest article 19 i que possibilita aquesta bona gestió de l'aigua, i que suposa per a les Illes Balears una entrada de 86,591 milions d'euros. També el conveni de carreteres, que dóna desenvolupament a l'article 16 de la Llei de règim especial; ha estat firmat pel Govern d'Espanya i per la consellera d'Obres Públiques, i això significa que s'han recuperat tota una sèrie d'annualitats del 2003 i 2004, això vol dir 16.000 milions de les antigues pessetes, i, a més, s'ha firmat un nou conveni de 241,29 milions d'euros, per poder tenir les carreteres que ens mereixem, ràpides i segures, i que puguin interconnectar els grans punts àlgids de Mallorca, Menorca i Eivissa.

Dir també que en aquest sentit i donat el nou canvi d'escenari i perquè coneixíem i coneixem quina és la posició en relació amb algunes carreteres, el president del Govern va proposar un acord d'apropament en pro d'aquest diàleg en aquest nou escenari al Partit Socialista d'aquí, de les Illes Balears, que era una manera, una forma d'exterioritzar, de visualitzar que volem acords i que hem de fer renúncies i que les renúncies les hem de fer les dues bandes de la taula. Per això vàrem proposar un ajornament d'una carretera que nosaltres consideram important per suportar més de 40.000 cotxes que se suportaran en deu anys i que no podrà suportar el desdoblament, però que entenem que el Partit Socialista, podria ser que, per atracar-nos a ells, donat que governarà Espanya, doncs havíem d'ajornar aquest projecte i així, amb aquest esperit de consens, ho hem fet saber. Voldria demanar aquí i apel·lar el sentit comú per tal que les renúncies i el consens han de ser sempre per les dues bandes i apel·lar aquesta capacitat d'enteniment per poder, d'una vegada per totes, resoldre el tema de carreteres en aquestes illes.

També hem firmat un conveni per a la regeneració de platges, costes i franja del litoral que desenvolupa l'article 16 del REB i que suposa 44 milions d'euros.

Un conveni forestal que desenvolupa, pel són accions de conservació de la natura, i desenvolupa l'article 16 del REB, que suposa 13,5 milions d'euros.

I finalment la declaració de servei públic dels vols interilles, que ha possibilitat baixar el preu un 30%; que augmentin les freqüències, quatre d'anada i tornada a l'època d'hivern, cinc d'anada i tornada interilles a l'època d'estiu, i que el preu quedi en 72 euros, amb una baixada del 30%.

Esperam el suport del futur equip del Govern d'Espanya i del Sr. Antich, com a intermediari, cap aquestes inversions que consideram cabals, que en nou mesos han compromès el govern Matas i el govern Aznar i que són d'alt interès per a la ciutadania d'aquestes illes que, en aquest moment, a les Illes Balears, representa el govern del Sr. Matas.

Dir-li que tenim reptes de futur i jo subscriu tots els reptes de futur que vostè ha marcat i, a més, ens tindrà devora, en el govern del Sr. Matas, per anar a negociar tots els temes que s'han pogut posar damunt la taula. Simplement dir que de les reivindicacions que ha fet el Partit Socialista Obrer Espanyol, algunes en campanya, algunes ara a la intervenció del Sr. Quetglas, les subscriu.

Pujar el descompte al 50% ha estat un compromís, ens hi tindrà devora; declarar obligació de servei públic el trànsit cap a la península, ens hi tindrà devora; invertir 493,5 milions d'euros en transport ferroviari, que és un compromís del programa socialista, ens hi tindrà devora; constituir una comissió mixta de coordinació que garanteixi el compliment del REB, ens hi tindrà devora; inversions en infraestructures turístiques, ens hi tindrà devora; cogestió aeroportuària, ens hi tindrà devora; compensacions en matèria sanitària per al tema dels desplaçaments, ens hi tindrà devora, com sempre hem estat lluitant per aquest règim especial de les Illes Balears, del qual ens sentim els pares creadors.

Senyores i senyors diputats, tenim una llei que emmarca una forma concreta de treballar, que, amb la bona voluntat de tots i de totes i amb respecte mutu, hem de fer que sigui útil per a tots els ciutadans i ciutadanes de les nostres illes, aquesta és la política que vol impulsar el Partit Popular des del Govern de les Illes Balears, i per tant ens hi tindrà devora, per fer feina per als ciutadans. Però, li deman, Sr. Quetglas, i també deman al seu grup, que, en ares a aquest consens, intentin de qualque manera lluitar davant Madrid tots aquests convenis que ens pareixen d'extraordinària importància per a les Illes Balears i tots els que han de venir després.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Per fixar posicions? Per part del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula el Sr. Miquel Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Avui feim un debat de gran importància per al nostre futur a les illes i que crec que, per tant, és important, i jo ho vull remarcar així des del primer moment, el to i la positivitat amb el qual feim aquest debat. No seré jo el que sortirà a aquesta tribuna a no reconèixer el paper històric que han jugat en aquesta cambra els distints partits de les nostres illes i entre ells el Partit Popular, sense cap dubte les iniciatives del Partit Popular, a les èpoques del president Sr. Biel Cañellas, anaren en la línia de dur endavant un projecte de règim especial, règim econòmic i fiscal de les illes, que anava molt més enllà del que després va ser el REB, i que va comptar amb el suport del nostre grup i d'algun altre grup d'aquesta oposició. Lamentablement, el propi Partit Popular a Madrid i el Partit Socialista varen retallar després això que hagués estat un avanç important per a les nostres illes, el règim especial econòmic i fiscal, i va quedar en el Règim Especial de Balears. Lamentablement, el Partit Popular d'aquella època anava més enfora del que va ara en tots els temes de defensa de la nostra autonomia i del nostre autogovern.

Però és ver que es va aprovar el règim fiscal en el 1998, i la veritat és que, estant d'acord amb el que s'ha de fer de cara en endavant, vostès me permetran que no entengui, amb claredat, probablement la meua limitació m'ho impedeix, com es pot dir ara, des d'aquesta tribuna, repetir una i altra vegada que ens hi tindrà devora per desenvolupar això i que això no es digués fa cinc anys, fa quatre anys. No vull entrar a un debat del que va passar durant l'època del pacte de progrés, però el que sí és evident és que el Govern de Madrid va impedir el desenvolupament del règim especial de Balears durant quatre anys, va impedir això en tots els aspectes, a cada un dels punts concrets a què fa referència el REB i va impedir que això avançàs. No entraré en el debat ja de si és adequada o no adequada la confrontació entre institucions, que s'hi podria entrar, però el que sí és evident és que, almanco en honor a la veritat i en honor a la intel·ligència de tots els que som aquí, com a mínim no partim com si aquí avui començàssim a parlar d'aquest tema; es va començar a parlar d'aquest tema el 1998, hi va haver quatre anys per enmig que es varen posar en marxa, que s'hagués pogut posar en marxa i que no va ser així.

Tampoc no entenc, a no ser que sigui des del punt de vista de la anatemització de determinades forces polítiques, que Esquerra Unida i Els Verds proposàs, a principi de legislatura, la creació d'una comissió no permanent del Parlament per discutir tot això que ara tothom té clar i tothom hi està d'acord i que es votàs en contra per part del Partit Popular. Tampoc no entenc com en el moment que Esquerra Unida i Els Verds va presentar una declaració, després del debat de la comunitat autònoma, darrera, plantejant posar en marxa tot el que significava el REB, també es va votar en contra per part dels bancs de vostès. O és que tot el que presentem nosaltres els cau malament o és que no s'entén aquest "ens hi tindrà devora" ara i no "ens hi tindrà devora" fa sis o cinc o quatre mesos. Per tant, la veritat és que això, com a mínim, vull deixar constància on es prenen les notes -això, moltes gràcies, Sr. Huguet-, en el *Diari de Sessions*, vull deixar constància d'home, d'una certa incoherència en tot aquest debat.

Dit això, anem a plantejar-nos ara el que s'ha de fer, anem a plantejar-nos i fins i tot per això no ens embullem. Què s'ha

posat en marxa en aquests nou mesos damunt el tema del REB? Els convenis de temes socials, importantíssims si es duen a terme, després discutirem si el tipus de guarderies són les adequades o no ho són, si el tipus de tal, això es pot discutir, no té res a veure amb el REB, és una altra cosa, no negaré que és important que es faci un conveni aquí, però no té res a veure amb el REB; amb el REB només hi té a veure el tema d'energia i el tema del servei públic aeri que, segons la nostra opinió, no cobreix els mínims del que hauria de cobrir, ni arriba al fons del que planteja el REB, que és que, com a element fonamental, són els vols entre les illes i la península. Per tant, pràcticament, el que s'ha fet ha estat arribar a un acord damunt el tema d'energia i de carreteres que, amb la característica proposta que fan vostès, que és diferent de la que feim nosaltres, el tema del cable i el tema de les carreteres, s'han firmat convenis damunt això i s'han constituït les comissions, res més, res més. Per tant, des del 1998 a ara, ara pràcticament començam.

Bona voluntat per part de tots? No serem nosaltres els que la posarem en qüestió, però això és la veritat. Avui començam, set anys o vuit anys després.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rosselló. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Que es besin, que besin, diuen en els postres de les noces. I la veritat és que saludam aquest to, perquè el que és impensable en un sistema democràtic és que qualcú pugui fer campanya electoral dient: si guanyen els meus a Madrid, vendran més doblers; o, si no guanyen els meus, quedaran hipotecades determinades inversions. Això, en un sistema democràtic, no sols no hauria de donar vots, sinó que n'hauria de llevar.

Bé, des de la postura política d'un partit, del PSM-Entesa Nacionalista, una federació de partits que ens sentim profundament còmodes en aquest tema perquè sempre hem estat allà mateix, defensant els interessos dels ciutadans de les Illes Balears i defensant el Govern, legítim, de les Illes Balears que hi havia a cada moment, som aquí, i per tant no ens movem. Així mateix, voldríem dir que naturalment que l'objectiu prioritari és complir una llei aprovada a les Corts Generals, per tant, aquest és el primer objectiu; però des d'un reconeixement, que crec que compartirem amb major o menor grau totes les forces polítiques, que aquesta llei és un punt de partida importantíssim, el reconeixement de la insularitat és important, no llevarem la importància d'aquest tema, però que és insuficient. Les expectatives creades a la societat de les Illes Balears, mitjançant la llei que va sortir d'aquest Parlament, eren molt superiors. Aleshores, primer objectiu: acomplir la llei; segon objectiu: començar a mirar més enfora. A dos nivells: un, treure més compromisos legals normatius a nivell d'Estat espanyol, i segon, mantenir el front de pressió davant la Unió Europea.

És cert, com a dit la Vicepresidenta del Govern, que també l'informe Viola va suposar un precedent important; que, a partir d'aquí, tots els documents han fet referència al reconeixement de la insularitat, però això encara no hem aconseguit que es plasmat a cap normativa ni a cap directiva d'obligat compliment. Aleshores aquí cal un esforç, especialment, jo crec que hauríem de dur conjuntament totes les regions insulars de la Unió Europea. En aquest sentit, des de la passada legislatura, des dels bancs del Partit Popular, no es va entendre la tasca que fèrem amb un Estat, de propera incorporació a la Unió Europea, que és un arxipèlag, que era Malta. I Malta ha aconseguit més de, en aquest moment crec que són 61 o 62 excepcions en el seu Tractat d'Adhesió a la Unió Europea per raó de la seva insularitat. Aleshores, aquí és estratègica una relació de bona amistat i de col·laboració amb un Estat que tindrà un comissari europea, que tindrà representants dins les institucions europees i que sempre que se li discuteixi un tema durà el xip de la insularitat posat i per tant ha de ser un gran aliat nostre, reforçant els aliats tradicionals que puguem tenir a les Illes Canàries, Còrsega, Sardenya i la resta de les illes. Aleshores, nosaltres proposariem la creació d'una comissió no permanent o d'una ponència parlamentària per seguir investigant propostes a realitzar davant l'Estat espanyol i davant la Unió Europea en matèria de fiscalitat i en matèria de reconeixement de la nostra insularitat. I crec que aquí, amb un esperit de consens, podríem arribar a fer propostes molt importants.

Quant a la interpel·lació en concret, que és el compliment de la llei que tenim vigent actualment, aquí hi ha dues parts: una que és la part normativa, que hi podria haver la normativa especial que necessitariem quant a fixos discontinus, que és l'article 32; o el manteniment de l'activitat industrial, que la pròpia llei ja deriva cap a unes mesures excepcionals sobre l'impost de societats, per mantenir la indústria tradicional de les Illes Balears, tema de màxima actualitat, avui que tenim el gran problema de Majorica o de tot el sector bijuter o de tot el sector del moble; és a dir, tot el sector industrial necessita algun tipus de suport que no pot ser exclusivament de les institucions de les Illes Balears, per tant, una part normativa, una part dispositiva, una part dispositiva que és la que segurament va més endarrerida, i llavors hi hauria tota la part d'inversions de finançament de determinats projectes.

S'ha avançat en el descompte en el transport de viatgers, però avui s'ha vist que tal vegada no és el sistema més eficient. Personalment, pensam que la garantia del nombre de vols i d'unes tarifes, d'uns preus assequibles, ha de venir via declaració de servei públic, no ha de venir via descomptes, encara que els descomptes poden ajudar. En transport de mercaderies hem d'avançar, encara hi ha una excessiva burocràcia i hi ha alguns articles que també hi hauríem d'entrar. I tot el que són inversions, aprovarem, fa quinze dies, una proposició no de llei, per unanimitat, per reclamar l'aplicació de l'article 10 del règim especial per a inversions estatals per fomentar el transport ferroviari. Hem parlat d'infraestructures, hauríem de parlar d'educació i de la sanitat, de les beques, etcètera.

Ara, en això, jo vull fer una reflexió. És a dir, tots aquests recursos econòmics que es reclamen a l'Estat al final és perquè partim d'un problema, hauríem d'anar a l'arrel del problema i

és que tenim una insuficient dotació econòmica per a les nostres transferències. I encara aniria més enllà: si una part més important dels recursos fiscals que se generen a les Illes Balears que ens duen a tenir relativament la balança fiscal més negativa de l'Estat, els poguéssim aprofitar a les Illes Balears, realment no necessitaríem haver d'anar a pidolar, per dir-ho de qualque manera, a l'Estat, perquè aquí seríem més que autosuficients. Es veurà, supòs que d'aquí a unes setmanes, una interpel·lació sobre els criteris del Govern respecte de reduir aquesta balança fiscal tan negativa que tenim a les Illes Balears; l'estudi darrer de FUNCAS és espectacular i el propi conseller d'Economia i Hisenda se'n va fer ressò a unes declaracions no fa molt, i el que vull dir és que hauríem d'aspirar tots els grups polítics de les Illes Balears a resoldre el problema econòmic-financer que tenim via una major participació en els ingressos i via una major autonomia financera. D'això en parlarem.

Per tant, ja per concloure, senyores i senyors diputats, molt contents d'aquest clima que s'enceta, veurem si perdura tota la legislatura; si és així, veurem resultats. El Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista hi serà per donar-los suport, tot i que pensam que resoldre el problema és resoldre, d'una manera definitiva, el finançament de les Illes Balears i disminuir aquesta balança fiscal tan negativa. I reiterem el nostre no a la utilització partidista de les institucions per castigar un govern de distint poder polític, això no hauria de tornar passar mai més.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Jaume Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Amb el consens i la bona voluntat política estam segurs que aconseguirem en aquest Parlament desenvolupar aquesta llei d'una manera satisfactòria, però en cap cas compartim l'encapçalament d'aquesta interpel·lació perquè creim que no és cert que en cap moment existeixi un incompliment generalitzat d'aquesta, com molt bé ja ha explicat la vicepresidenta del Govern.

La insularitat balear, com tots sabem, genera un conjunt de desavantatges en els àmbits com puguin ser el transport, les comunicacions, les condicions d'abastament de matèries primeres, circumstàncies que, a més a més, provoquen un increment de cost per a les activitats productives, així com uns efectes negatius sobre el consum. Per açò, entre d'altres motius i tenint present que la Constitució Espanyola reconeix el fet insular com a un fet diferencial que s'ha de tenir en compte a l'hora d'establir l'equilibri econòmic just entre els territoris de l'Estat espanyol, el Partit Popular va ser qui va instar la creació d'una sèrie de mesures per contrarestar el cost que du implícit la insularitat, i va donar lloc a una llei que, sense que ens doni cap privilegi, sí que serveix per restablir i compensar els efectes negatius de la insularitat.

Des del Partit Popular creim que les accions i mesures que pren el Govern per combatre els efectes de la insularitat tenen el mateix objectiu que la pròpia llei en si, que no és altre que establir i regular el règim de mesures de qualsevol ordre, destinades a compensar els efectes de la insularitat a les Illes Balears. Hem de pensar, com ja ha dit la vicepresidenta del Govern, que han estat els governs del Partit Popular els que més han fet per desenvolupar aquesta llei. A la legislatura del 1996 al 1999 es va aconseguir aprovar la llei, i de forma pràcticament immediata l'aplicació d'uns determinats descomptes. En el que duim de l'actual legislatura, com ja ha explicat també la vicepresidenta, s'han establert les condicions necessàries per desenvolupar la llei i s'han assignat els responsables de cadascuna de les comissions mixtes i comissions de treball. Aquest primer pas que s'ha donat quant a les comissions mixtes, durant els passats quatre anys no va ser possible; no entrarem a valorar per quins no va ser possible, el cert és que els passats quatre anys, pel motiu que fos, poca cosa es va poder avançar en la finalitat que té aquesta llei. Al dia d'avui, com ja hem dit, estan establertes les condicions mínimes per al desenvolupament d'aquesta llei, si bé també és cert que fins que el nou govern central no estigui constituït i en funcionament poca cosa es podrà fer per al tema de com s'ha d'articular la pròpia llei.

Però, com ja ha dit la vicepresidenta, a partir d'aquest moment, des del Govern de les Illes Balears, se seguirà donant l'impuls necessari per aconseguir l'objectiu de la Llei 30/1998, que no és altre que compensar els efectes de la insularitat de les Illes Balears. Tot i això, recalcar les paraules de la vicepresidenta quant a una sèrie d'actuacions, inversions que estan emmarcades dins el mateix esperit que té la pròpia llei, com puguin ser el gasoducte i el cable submarí, el conveni de regadius amb el Ministeri d'Agricultura, conveni de carreteres, conveni d'actuacions forestals a les illes, i com no, la declaració de servei públic dels vols interinsulars.

D'ara endavant, s'ha d'anar cap a un desenvolupament i aplicació del règim especial de les Illes Balears per tal d'aconseguir reduir desequilibris ocasionats per la insularitat. Hem d'aconseguir que, sense que se'ns doni cap privilegi enfront d'altres comunitats autònomes o territoris de l'Estat, reduir el cost afegit que suposa la insularitat i, a més a més, aconseguir estar al mateix nivell de competitivitat que la resta del territori espanyol. I per aquest motiu aquesta llei incideix en una sèrie de mesures bastant diverses, com puguin ser el cost del transport, mesures quant a limitacions del territori, barreres o de competències; mesures per aconseguir un creixement sostingut i també mesures per diversificar l'activitat econòmica. Hem de pensar, com bé diu l'exposició de motius de la pròpia llei, aquest desequilibri ocasionat per la insularitat ha de ser contrarestat mitjançant l'acció de l'Estat. I en aquest sentit, consideram que no tan sols amb el suport del grup del Partit Popular, sinó, com no podia ser d'altra manera, amb el suport i la col·laboració de totes les forces polítiques que tenen representació en aquest Parlament, el Govern de les Illes Balears aconseguirà desenvolupar d'una manera satisfactòria aquesta llei, que a la fi redundarà en un benefici i un major benestar social per als nostres ciutadans.

Gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula l'autor de la interpel·lació, l'Hble. Sr. Francesc Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. El Grup Parlamentari Socialista vol deixar clar el nostre respecte a tres qüestions fonamentals: primer, el respecte als nostres propis compromisos, és a dir, crec que donam prova que per a nosaltres haver aconseguit utilitzar la influència que a un determinat moment ha tengut el Partit Socialista de les Illes Balears dins el conjunt del PSOE, d'introduir uns elements importants de reivindicació, no forma part només d'un oportunisme electoralista, sinó que mantenim aquest posicionament més enllà de les eleccions. Perquè haver aconseguit això no és haver-ho aconseguit tot, ara, lògicament, les coses s'han de negociar, s'han de lluitar i s'han de batallar, és a dir, perquè que figurin a un programa electoral no significa la seva aplicació immediata, és una condició necessària, però no és una condició suficient, com tothom sap; per tant, hem de continuar en aquest camí. Primer, manteniment de compromisos respecte dels compromisos.

Però també voldríem subratllar el nostre respecte, la nostra voluntat de respectar la lleialtat i les estructures institucionals, no hem de rompre els papers que cadascú té dins aquest joc, i el desenvolupament de la Llei de règim especial és una qüestió de relacions entre la comunitat autònoma de les Illes Balears i l'Estat espanyol, articulat lògicament a través dels governs respectius. Per tant, crec que no hem de rompre aquesta situació i no hem d'inventar-nos figures intermèdies rares d'aconseguidors, d'intermediaris i de coses d'aquestes i no confondre el que són els papers dels partits i el que són els papers de les institucions; i en aquest sentit jo voldria dir, des del màxim respecte, sense ànim de polemitzar però posant la realitat i la nostra visió del tema sobre la taula, que algunes de les actituds que se'ns ha llançat una mica com a repte des del Govern de les Illes Balears no les entenem com a raonables dins aquest context. La proposta del president Matas al secretari general i diputat electe, Sr. Antich, en relació amb el tema de carreteres ens pareix que no és afortunada respecte d'on s'han de radicar aquestes qüestions; el conveni de carreteres és un conveni que es desenvolupa entre govern i govern i per tant són els governs els que hem de tractar el tema i que aquí no hi ha intermediaris aconseguidors, ni res semblant. I que les signatures, si han de ser entre govern i govern, han de ser entre institucions i la confusió entre els papers dels partits i les institucions ens pareix a nosaltres que és perillosa i no reflecteix bé allò que haurien de ser les relacions institucionals.

Me deman, i amb tot el respecte ho deman, què hi fa la proposta de signatura d'aquest conveni la signatura de la presidenta d'Unió Mallorquina? M'ho deman. En canvi, jo entendria que la signatura de la Sra. Munar hi constàs com a presidenta del Consell Insular de Mallorca, com és responsable i competent en matèria de carreteres. Però llavors jo hi trob a

faltar la signatura de la presidenta del Consell de Menorca i d'Eivissa i Formentera, que tenen tantes competències en carreteres com el Consell de Mallorca. Per tant, jo insisteix, crec que hi ha una confusió institucional.

I benvinguda sia la rectificació del Partit Popular en ares a l'enteniment en relació amb l'autovia Inca-Manacor, benvinguda sia, però és una rectificació que va acompanyada d'una correcció de la consellera que avui mateix surt i diu: no, no, aquesta autopista va endavant, això de l'ajornament és una mica un brindis al sol. És a dir, a què jugam, a què estam jugant? O jugam net o continuam amb el joc del "trilerisme" polític, i ara te l'enseny i ara te l'amag, no. És a dir, si tenim un nou escenari i jugam net, jugam net, eh, ho facem bé i no facem aquest tipus de conills als barrets, perquè el nostre tercer respecte ha de ser el respecte a la veritat, i si no endevinam amb el diagnòstic no endevinarem amb la teràpia. Per tant, el primer que hem de tenir clar és allà on som, d'on venim i què és el que tenim, i el primer que no hem de fer, Sra. Estaràs, amb tots els respectes, és posar a l'haver de la Llei de règim especial qualsevol acord que haguem arribat entre el Govern de les Illes Balears i el Govern de la comunitat autònoma, perquè ni tan sols el conveni de carreteres deriva de la Llei de règim especial. Tampoc en deriva el conveni de benestar i d'assistència social que vostè citava; ni tan sols la declaració d'obligació de servei públic dels vols deriva de la Llei de règim especial, el que sí deriva de la llei és l'increment de descomptes.

Però si ens dedicam a què qualsevol tipus de col·laboració entre el Govern de l'Estat i el Govern de la comunitat autònoma està a l'haver de la Llei de règim especial, estarem distorsionant la realitat, perquè la Llei de règim especial és una altra cosa i té unes fites concretes i uns marcs concrets i uns objectius concrets. Per tant, nosaltres no volem entrar en un altre joc que no sigui el respecte institucional i el respecte a la realitat del que és la Llei de règim especial i que la Llei de règim especial fins ara no s'ha aplicat no és una cosa que diguem nosaltres, és una cosa que l'anterior legislatura va dir el Defensor del Poble i ho va dir amb una frase tan rotunda com "*De todo lo actuado ante los diferentes departamentos ministeriales se deduce que no existe la voluntad de cumplir de forma inmediata las obligaciones impuestas por la Ley 30/1998, de 27 de julio*", això ho signa el Defensor del Poble. Però no és només el Defensor del Poble, l'únic que fa el Defensor del Poble és constatar una realitat i aquesta realitat es constata, per exemple, amb la carta que la ministra, l'aleshores ministra Celia Villalobos adreça a la consellera de Sanitat dient que, escolti, la Llei 30/1998 està molt bé, però com que estam davant un altre panorama de finançament autonòmic i aquest finançament autonòmic ja recull la insularitat, l'aplicació d'aquesta llei és innecessària, aquí tenc la carta, l'estic resumint perquè és molt més llarga. (...)

Clar, vull dir, tenguem clar que hem de canviar el xip, hem de canviar el xip amb el fons i amb les formes. Nosaltres estam disposats a rectificar tots els nostres errors del passat i entonar els nostres *mea culpa*, però, per favor, partim del reconeixement d'allà on som i de quina és la realitat.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per contrarèplica i per un temps de cinc minuts, té la paraula l'Hble. Sra. Rosa Estaràs.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Dir-li només, començaré pel darrer que vostè m'ha dit, vol deixar clars una sèrie de compromisos, exactament els mateixos que el Govern: en primer lloc, lleialtat institucional, per suposat; que les relacions siguin unes relacions de promoure la col·laboració necessària entre les institucions estatal, autonòmic i local, això per suposat amb el respecte a les competències de cadascun. Fruit d'aquest esperit és la proposta que fa uns dies va fer el president Jaume Matas al Sr. Antich, que no és una renúncia ni una rectificació, és una capacitat de diàleg, allà on nosaltres tenim un model, l'escenari a Madrid ha canviat, fa uns dies, abans de dia 14 de març, governava el PP a Madrid, governava el PP a les Illes Balears, vàrem firmar un conveni de carreteres, mantenim aquest conveni; però d'aquí a un parell de dies, perquè els ciutadans ho han volgut així, governarà el PSOE, el seu partit, i lògicament l'escenari ha canviat i enlloc de mantenir el nostre conveni cent per cent, possibilitant la crispació, feim, i som els primers, en ares a aquesta capacitat de diàleg, un ajornament d'una carretera que sabem que vostès no hi estan d'acord, nosaltres sí però vostès no, i els proposam que a canvi d'aquest sacrifici que fa el Partit Popular en ares a aquest consens, ens posem d'acord amb la resta de carreteres que vostès pràcticament hi estaven quan governaven amb el pacte d'esquerres i quan havien d'aprovar el Pla territorial, i així ho varen dir a les seves intervencions. Estaven d'acord amb l'autopista a Peguera, a Lluçmajor, amb el creuament fins a sa Pobla i amb el segon cinturó, per suposat el tema de la Universitat i les carreteres de Menorca i d'Eivissa. I això és el que hi ha damunt la taula i el que els proposam, però hem volgut moure fitxa perquè es vegi aquest convenciment de voler arribar a acords.

Quan vostè me parla de lleialtat institucional i vostè me diu que no és amb vostès que hem de negociar, però l'acord diu i jo el duc aquí: que tots, els tres partits, és un acord de partits, *como el pacto antiterrorista*, o és que els partits ens hem tornat bojós que no podem fer acords? En fan els governs i en fan els partits, i aquí hi ha tres partits, que són Partit Popular, Unió Mallorquina i el PSOE, allà on proposam al PSOE que aquestes tres forces polítiques que tenen idees paregudes en els temes de carreteres, donat que nosaltres hem fet aquesta renúncia i hem proposat aquest ajornament, instin el Sr. Zapatero, el Govern d'Espanya i el Govern de la nació a arribar a tota una sèrie d'acords, d'equiparar-nos amb Canàries, d'instar el Govern que s'executin la resta de projectes llevant aquest, el que li demanam és que vostè vengui amb aquests dos partits a negociar davant Madrid i tots junts facem una força de consens i de lleialtat per poder arribar als acords que se li han plantejat, que no són altres que: primer, ajornam aquesta carretera i feim les altres; segon, encomanes de gestió; tercer, que ens equiparem amb Canàries, i quart, tots aquests doblers que no farem de la carretera Inca-Manacor que no els perdem i que vagin a millorar les carreteres de Mallorca, Menorca, Eivissa

i Formentera. Això és el que li hem demanat i per això els tres partits li demanam la seva ajuda cap a Madrid.

Però a més li he de dir que dia 16 de març, llegeix rotatius locals: "*Antich garantiza más descuentos en el transporte entre las islas y el desarrollo del régimen especial*"; 18 de març: "*Antich impulsará un verdadero régimen especial si el PSOE gana las elecciones*"; 5 de març: "*Antich se compromete a desarrollar el régimen especial y compromete 493,5 millones de euros en transporte ferroviario*", "*Antich compensará en materia de sanidad*", "*Antich pujará el descuento fins al 50% i declararà com a obligacions de servei públic el trànsit amb la península*". I nosaltres prenem de la paraula al Sr. Antich, recentment elegit diputat a les Corts Generals i a qui desitjam la millor de les trajectòries polítiques perquè crec que això beneficia a tots, i el que feim és, i jo crec que, i Sr. Quetglas m'agradaria que ho ves així, i el que feim és aprofitar aquest impuls del Sr. Antich, aquest compromís del Sr. Antich perquè ens acompanyi a Madrid a desenvolupar aquest règim especial.

(*Alguns aplaudiments i petit aldarull a la sala*)

Dir també que tots els acords que jo he llegit formen part del desenvolupament del règim especial, acord per a convenis de centres per a persones, per a serveis socials i dependents, està recollit en el títol II, capítol quart. L'esperit del règim especial és un esperit allà on nosaltres perdem competitivitat per mor de la insularitat; la pèrdua de competitivitat té molt a veure amb els mercats de feina, té molt a veure amb els fixos discontinus i per tant té molt a veure amb les borses de pobresa, i per tant té molt a veure amb aquest conveni. El conveni d'energia, gasoducte i cable elèctric, article 15. M'ha dit vostè que el conveni de carreteres no podia estar dins el règim especial, llegiré l'article 16 del règim especial, diu: "*Prioritzar l'execució d'inversions en matèria de carreteres, obres hidràuliques, protecció del litoral, costes i platges, parcs naturals, infraestructures turístiques*".

Conveni de carreteres, vostès hi estaran d'acord o no, però està dins el marc de compensar aquesta insularitat d'acord amb l'article 16 del règim especial de les Illes Balears, un conveni que ha suposat 241,29 milions d'euros. El conveni de regadiu, està dins l'article 19, perquè parla d'estalvi d'aigua, 86,5 milions d'euros. Conveni per a la regeneració de platges, costes i litoral, firmat per 44 milions d'euros, està dins l'article 16. Conveni forestal, que és tot allò del tema de la conservació de la natura, article 16. I la declaració dels vols de serveis generals dels vols interilles, també està dins el règim especial.

Jo el que li deman amb aquesta intervenció és, en primer lloc, que ens donin suport en aquest impuls del Sr. Antich, que nosaltres defensarem i al qual donarem suport fins al final, que ens donin suport en aquests convenis; que acceptin aquesta proposta que els ha fet el Sr. Matas de poder defensar, tots junts, davant Madrid tot el conveni de carreteres, ajornant la carretera que pareix més polèmica, d'Inca a Manacor; que ens ajudin a defensar els mateixos ingressos que a Canàries i que aquests doblers que estaven pactats dins el conveni d'Inca a Manacor no els perdem, sinó que vagin a totes les obres de carreteres de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, que no és poc.

A més de tot això i d'impulsar aquests molts d'acords que ha fet el govern Matas amb el govern de l'Estat en desenvolupament del règim especial aquests dies i donar suport a això, volem que ens acompanyin a fer tot el que vostè m'ha dit abans: a parlar de transport ferroviari, a parlar de beques, a parlar de compensacions per a la sanitat, a parlar d'aquest descompte dels viatgers, a parlar de les connexions amb la península, a parlar de la cogestió aeroportuària. I aquí ens hi tindrà sempre devora. L'important, Sr. Quetglas, és que aquest esperit de consens que hem aconseguit en aquesta intervenció i que la seva intervenció tenia un to extraordinari, a la segona intervenció m'ha fet com a marxa enrera, jo li segueixo donant la mà, *tendiendo la mano*, perquè el seu partit, que té el mateix color polític que té el Govern d'Espanya, ens ha d'ajudar, en defensa dels ciutadans d'aquestes illes que representa el Govern del Partit Popular, a aconseguir totes aquestes millores per a les Illes Balears.

Dir només una cosa, vostè me diu i he sentit aquí dir que el Govern d'Espanya va impedir durant els anys del pacte d'esquerres que no avançàs el règim especial, no és una bona estratègia enviar cartes als ministres i moltes cartes amenaçant en tenim un grapat al Govern i fins i tot amenaçant duent al Govern que ha de negociar amb tu, dient-li que el duràs als tribunals i fer una estratègia de victimisme i de confrontació, jo ho respecto, però creim que no és la millor opció; la millor opció, si ens hem de seure amb un govern, és arribar a acords, és parlar, és no dur als tribunals i és aconseguir el que és el diàleg. Per això entenem que la nostra estratègia ha de ser diferent de la que varen mantenir vostès, que durant quatre anys, efectivament, per mor d'una actitud absolutament combativa, no es va desenvolupar el que s'hauria d'haver desenvolupat, aquest règim especial. Nosaltres entenem que amb nou mesos de govern de Jaume Matas hem firmat coses d'una transcendència extraordinària per a les Illes Balears. En aquests quatre anys que vostès varen dur endavant es varen fer renúncies en carreteres i sé cert que no era responsabilitat del Partit Socialista, perquè el seu model té molt a veure, era responsabilitat d'altres grups minoritaris que tenien altres models. Es varen perdre doblers en dessalació i en medi ambient, fins i tot el ministre de Medi Ambient, en aquell moment Jaume Matas, va oferir en aquell moment al conseller d'Agricultura, Mateu Morro, la possibilitat de poder fer inversions importants per als temes de residus animals, i el Sr. Mateu Morro ho hagués agafat, però hi va haver un altre partit que no li pareixia bé. Fins i tot el Sr. Cámara, a qui jo vaig tenir de company a les Corts Generals, feia esmenes als pressuposts generals de l'Estat demanant que no venguessin inversions cap aquí, concretament en record una que em va sorprendre molt, *"Accesividad de playas en Mallorca, Menorca e Ibiza"*, i va fer una esmena perquè no poguessin fer unes inversions per a l'accessibilitat de minusvàlids, i deia que era perquè *"atentaba contra el medio ambiente"*.

(Remor de veus i enrenou a la sala)

Venc a dir, amb això, Sr. Quetglas, no mireu cap enrera, segurament hi ha errors d'uns i dels altres perquè només s'equivoca el que fa feina, no mireu cap enrera i mireu cap endavant, cap endavant. Tenim tota una sèrie de convenis firmats amb nou mesos de govern Matas, de temes socials, energètics, regadius, forestals, de costes, de carreteres i la

declaració de servei públic; tenim uns compromisos damunt la taula que vostès han posat, 400 i busques de milions en matèria ferroviària, 50% de descomptes, servei públic també per a les connexions amb la península, gestió aeroportuària, sanitat, beques, tema ferroviari, medi ambient, perfecte; amb els dos paquets i amb tota la capacitat de consens i de diàleg que fa falta, jo l'emplaço a vostè i al seu partit, per a, juntament amb Unió Mallorquina i amb el Partit Popular, ser capaços que aquests tres partits puguin anar al futur president del Govern d'Espanya, al Sr. Zapatero, que segur que té millor enteniment amb vostès que amb nosaltres, i per això nosaltres agafem l'"*órdago*" que pugui defensar el desenvolupament del règim especial de les Illes Balears i esperem tenir-los devora, perquè això serà tenir devora el que són els interessos dels ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes, que s'ho mereixen.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments i petit aldarull a la sala)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sra. Munar, per què me demana la paraula?

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Perquè, segons l'article 71, tenc dret de replicar, ja que m'han al·ludit amb noms i cognoms i amb càrrec.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, idò, té dos minuts, Sra. Munar.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Tan sols per dir que no voldria que el fet de ser la presidenta del Consell de Mallorca i la presidenta d'Unió Mallorquina dificultàs en cap moment el possible acord entre Partit Popular, PSOE i Unió Mallorquina o entre el Govern de les Illes Balears, el Consell de Mallorca i el Govern de l'Estat; que si és un problema de càrrecs, a mi m'és igual que se m'anomeni com a una cosa o com a l'altra, que realment el que és important és que el Partit Popular, el PSOE i Unió Mallorquina, que estàvem d'acord bàsicament amb un model i amb un pla de carreteres, que la diferència és, precisament en aquests moments, en Inca-Manacor, que és el que vostès varen dir que era el que no hi havia amb anterioritat, donat que el Partit Popular o el president del Govern, a mi m'és igual, han decidit ajornar aquesta carretera, crec que és un bon moment perquè els tres partits ens posem d'acord, que les tres institucions ens posem d'acord i que venguin Menorca i Eivissa, no hi ha cap inconvenient.

Però crec que el fet de càrrecs o el fet de partits no és un motiu suficient com per no poder arribar a un acord i me pareix que en aquests moments tenim una oportunitat històrica de demostrar aquesta lleialtat institucional de la qual hem parlat en tantes ocasions, però que mai duim endavant. Era una manifestació a les paraules del Sr. Quetglas, que pareix que el fet de ser la presidenta d'Unió Mallorquina no és el mateix que

ser la presidenta del Govern de Mallorca, crec que el càrrec no ha de ser un obstacle i m'és igual un que l'altre per tal de poder arribar a un acord en un tema tan important per a tots els ciutadans, que ha creat crispació i que ara tenen vostès l'oportunitat de resoldre'l definitivament. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Munar.

(Alguns aplaudiments)

Sí? Sí, Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Atès que parlam d'institucions, i la portaveu d'UM ha fet aquest plantejament, doncs per tant demanaria la mateixa consideració per part de la presidència.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Barceló, vostè no ha estat al·ludida.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sí, ben igual per part del Sr. Quetglas. Igual, és més jo era aquí dintre quan s'ha citat i la Sra. Munar no.

EL SR. PRESIDENT:

Ho lament moltíssim, però no li puc donar la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Jo crec que no és just, una vegada més la diferent consideració que tenen els consells insulars en aquesta cambra.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

(Aldarull a la sala)

III. Moció RGE núm. 1510/04, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a televisió autonòmica, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 524/04.

A continuació es passa al tercer punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat i votació de la moció, registre d'entrada número 1510/04, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a televisió autonòmica, derivada del debat de la interpel·lació, registre d'entrada número 524/04.

Per defensar la moció té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Aquesta és la moció subsegüent a la interpel·lació que vàrem veure fa unes setmanes sobre el model audiovisual de les Illes Balears, no televisió autonòmica, model audiovisual. D'aquí que es justifica tan el contingut del debat de fa 15 dies, com la moció que fa referència al Centre Territorial de Televisió Espanyola. Molt més quan en aquest interí s'ha confirmat el nomenament de l'antiga subdirectora del Centre Territorial de Televisió Espanyola a les Illes Balears com a directora del futur canal de televisió autonòmic de les Illes Balears.

Des d'aquest punt de vista està plenament justificat, ens remetem als arguments que vàrem exposar fa 15 dies, les suspicàcies, la desconfiança cap a la capacitat professional i la imparcialitat de la persona elegida pel Govern de les Illes Balears per dirigir el futur canal de televisió autonòmica. Des del nostre grup pensam que l'època més negra del Centre Territorial de Televisió Espanyola a les Illes Balears es va viure, precisament, els darrers mesos de la passada legislatura i que va provocar que en qüestió de 9 o 10 mesos, com a mínim, els comitès d'empresa, els sindicats i fins i tot, el sindicat de periodistes emetessin 3 comunicats denunciant la censura i la manipulació constant que es feia des del Centre Territorial, des de la televisió pública a les Illes Balears. Recordaré amb paraules dels treballadors de Televisió Espanyola la denúncia de "desorganització i ineficàcia, desconeixement del medi televisiu, ingerència en el treball del realitzador d'informatius i la manipulació política continuada", amb exemples que vàrem llegir entre cometes de les denúncies que feien els treballadors.

Entre aquestes denúncies recordaré que els informatius es pactaven amb el cap de premsa del Partit Popular. Que el Centre Territorial de Televisió Espanyola emetia vertaders reportatges filmats pel Partit Popular i que el portaveu del Partit Popular va tenir més presència als informatius de Televisió Espanyola que el propi President del Govern de les Illes Balears. Tot això justifica el primer punt que reprova el director i la subdirectora del Centre Territorial de Televisió Espanyola a les Illes Balears per continua manipulació i censura dels informatius. I ens remetem, no a paraules nostres, sinó a les paraules dels periodistes i treballadors de Televisió Espanyola.

Això ens du a proposar que el Parlament insti el director general de Ràdio Televisió Espanyola, naturalment ara també hi haurà un canvi, però allò que val per un val per als altres, a nomenar una nova direcció amb criteris de professionalitat, això és coneixement del medi televisió, amb independència política i amb una trajectòria política democràtica, no amb una trajectòria que pugui ser qüestionada per treballadors o per grups polítics. I allò que val per a Televisió Espanyola ha de valer per a la Televisió de les Illes Balears o allò que li vulguem dir. També proposam i aquest és el punt tercer, que el Parlament de les Illes Balears insti el Govern a nomenar una direcció de la televisió autonòmica amb criteris de professionalitat, independència i trajectòria democràtica. Poden estar segurs d'una cosa, que si demà hi havia eleccions i hi havia un canvi polític aquesta persona que vostès han elegit seria destituïda immediatament.

Jo crec que hauríem d'aspirar a un model televisiu que la direcció pogués continuar, independentment dels canvis polítics que es produïssin. Sé que això avui sona a utopia, sé que avui això sona a una il·lusió, però això seria realment un sistema públic de comunicació, especialment avui que la televisió de cada vegada és un mitjà més poderós, amb una capacitat d'influència tremenda damunt la societat, és difícil de poder calibrar. Aleshores hauríem d'aspirar que quan el Partit Popular deixi el poder o que quan un altre grup polític deixi el poder no s'hagués de canviar la direcció dels mitjans de comunicació públics perquè això seria sinònim de què la direcció, del mitjà que fos, hauria actuat amb independència, transparència, respectant el joc democràtic i la igualtat d'oportunitats, amb criteris periodístics perquè això també és molt important.

Bé, en vàrem poder parlar poc fa 15 dies perquè ja vaig dir que aquesta era una qüestió prioritària per a nosaltres, més prioritària fins i tot que la llengua, que l'idioma vehicular de la televisió autonòmica, però avui parlaré una mica més de l'idioma, de la llengua vehicular del canal de televisió autonòmic. Naturalment aquí ho resolom dient que l'idioma de la televisió autonòmica ha de ser la llengua catalana i punt. I naturalment que tots comprem que si hi va un tertulià o si es fa una entrevista al carrer i una persona s'expressa en castellà no se la vedarà i que fins i tot és positiu fomentar el bilingüisme passiu, fomentar les converses amb dos idiomes distints entre persones perquè això tendria un efecte pedagògic damunt la comunitat catalanoparlant de les Illes Balears, tenim tendència per segles d'educació a canviar d'idioma cada vegada que l'interlocutor es dirigeix a nosaltres en llengua castellana. Record una campanya que hi va haver a TV3 que es deia Digui, digui i que precisament fomentava que es pogués tenir una conversa en dos idiomes distints. Des d'aquest punt de vista no hi ha qüestió, com no hi hauria d'haver qüestió en què la llengua vehicular ha de ser el català estàndard de les Illes Balears i que ja han posat en pràctica de cada vegada més i amb una major correcció les distintes televisions que estan operant a les Illes Balears, tan públiques com privades. De cada vegada s'observa més que els periodistes, que la gent que fa informatius, que la gent que presenta els programes utilitza un idioma en el qual ens hi sentim còmodes tots els ciutadans de les Illes Balears i a més és un idioma que és fàcilment exportable.

Mirin, nosaltres també pensam que la televisió autonòmica ha de ser un motor de la indústria audiovisual de les Illes Balears i dins la indústria audiovisual no només hi ha tots els elements tècnics sinó que fins i tot hi ha la producció de programes i que pot ser un gran impuls a grups de teatre, locutors, a tota una professió que pot tenir un estímul molt important mitjançant la televisió autonòmica. Però també hem de tenir vocació i saludam la proposta que ha fet el President del Govern al President de Catalunya i al President del País Valencià de què hi ha d'haver reciprocitat, així com nosaltres rebem les emissions de TV3, del Canal 9, també ells han de rebre les nostres perquè així ens coneixerem tots molt millor. Però naturalment també hem d'aspirar a utilitzar un català estàndard de les Illes Balears que també no *xirrii*. Per tant, els programes produïts a les Illes Balears han de tenir vocació de cosmopolitisme, fins i tot, d'universalitat, hem d'aspirar a vendre-los a tota la comunitat lingüística catalana, però també per què no a la resta del món quan siguin programes d'un cert

interès. És a dir, nosaltres no defensam una televisió localista, sinó que defensam una televisió que parli, que reflecteixi la realitat social, cultural, política de les Illes Balears, però amb una vocació d'universalitat.

Des d'aquest punt de vista allò que ens sembla absolutament absurd és dir que s'emetran pel·lícules en castellà abans que doblades en català a la península. Bé, aquí hem de dir que a Catalunya hi ha la indústria del doblatge, fins i tot en castellà. Des d'aquest punt de vista jo mai he sentit dir que Canal Sur doblés les pel·lícules a l'andalús. Per altra banda per què hem de doblar al català estàndard balear les pel·lícules i no hem de doblar al castellà que utilitzam a les Illes Balears? Jo ahir sentia un portaveu del Partit Popular parlant en castellà per ràdio i no tenia res a veure amb el castellà que parlen a Televisió Espanyola. O si la comunitat castellanoparlant de les Illes Balears, amb més d'un 50% és d'origen andalús, bé jo crec que ja que hi som els hauríem de doblar a la versió andalusa del castellà o de l'espanyol, com li vulguin dir. Mirin, jo crec que hauríem de deixar transitar pels terrenys de la desinformació de la gent i fins i tot, de la manipulació o de la contaminació lingüística de la gent, sobretot si volem aspirar a una televisió, com deia, amb vocació cosmopolita i universal.

I per acabar jo crec que hauríem d'intentar recuperar el consens entorn al model audiovisual de les Illes Balears. I el darrer punt els proposa constituir una ponència parlamentària allà on amb tranquil·litat, vostès posaran en marxa la televisió autonòmica, que ens vagi a tots molt bé, però mentre tant dins l'àmbit d'una ponència parlamentària, amb discreció, amb llibertat d'expressió de tots els grups parlem del model audiovisual que volem per a les Illes Balears, de com ha de ser aquesta televisió autonòmica. I intentem recuperar el consens entorn un tema tan important com és el que hem parlat fa un moment del Règim Especial i allà on hi hauria d'haver la unanimitat de totes les forces polítiques.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sampol. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Dir que des del Grup d'Esquerra Unida i Els Verds estam d'acord en tots els punts de la moció presentada pel PSM. Entenem que aquesta qüestió dels mitjans de comunicació i en aquest cas de la ràdio televisió, tan espanyola com autonòmica, són un tema clau a una societat allà on els mitjans de comunicació i concretament la ràdio i la televisió juguen un paper clau no només en la informació sinó també a la cohesió social, a la divulgació de la cultura i de la informació, així com fomentar l'ús de les llengües diferents que es parlen a l'Estat espanyol.

Els mitjans de comunicació públics, en el nostre entendre, mereixen un gran esforç de consens parlamentari i de transparència democràtica. Són un servei públic que han d'estar precisament al servei dels ciutadans i no al servei dels

interessos partidistes d'un Govern, sigui qui sigui. Per això han de ser objectius imparcials, professionalitzats, de qualitat i garantir la seva independència perquè si no es pot caure i es cau dins la manipulació i la censura d'una manera molt fàcil. Per això consideram que tan Ràdio Televisió Espanyola com Radiotelevisió Autònoma han de ser independents, imparcials, de qualitat, amb el clar objectiu de formació i informació objectiva i facilitar la visió ampla a una societat plural allà on vivim. Fins ara nosaltres entenem que no ha estat així, crec que ja a la interpel·lació que hi va haver la setmana passada en aquest plenari ja se'n va parlar prou. Però nosaltres hem de dir també que ens preocupa perquè Ràdio Televisió Espanyola ha estat reiteradament denunciada per contínua manipulació i censura, bàsicament pel que fa als informatius, són moltes les proves concretes d'això, contínues denúncies del comitè d'empresa de Televisió Espanyola, dels sindicats de Comissions i UGT de cara a la manipulació política continuada d'aquest mitjà i adreçades concretament al director i a la subdirectora del centre territorial en el mitjà allà on l'audiència és més elevada, sobretot als informatius.

Per tot això consideram adequats els dos primers punts de la moció i donam suport, tan a la reprovació del director i subdirectora de Ràdio Televisió Espanyola, com el nomenament d'un nou director o directora, que suposam que es farà relativament aviat, amb criteris de professionalitat, independència i trajectòria democràtica. I ens sumam a allò que ha dit el Sr. Sampol de què a nosaltres ens és igual per a un Govern o per a un altre, allò que volem és que la ràdio televisió, espanyola o autònoma, tengui aquests criteris sigui qui sigui qui governi.

Respecte a la posada en marxa de la ràdio televisió autònoma ens preocupa molt el model del Govern del Partit Popular, tan per les formes com pels continguts. Tampoc ens sorprèn coneixent la forma d'actuar que ha tengut fins ara el Govern del Partit Popular i de les pròpies paraules del Sr. Matas que vull recordar que en el discurs d'investidura a allò que li va donar més importància i de fet en paraules seves va dir: "el més important són bones notícies", no els estudis, que no els agraden, no la gestió ni el contingut, sinó les bones notícies. Això és un missatge polític de gran transcendència perquè per això s'ha de controlar qui, què i on es donen aquestes notícies. Els mitjans de comunicació són un tema clau per al Govern del Partit Popular, un dels més importants per a la seva política i d'aquí esdevé aquesta pressa per dur endavant aquesta ràdio televisió autònoma. Hem dit moltes vegades i tornarem repetir que el Govern del Partit Popular ha tengut pressa en molts de temes, una sèrie de temes molt concrets, autovies, autopistes, modificar la llei per urbanitzar més i la televisió, hi havia molta pressa per fer-ho aviat, ràpid, sense complexos com sempre s'ha dit, sense debat i en el nostre entendre, una vegada més, de la pitjor manera i menys democràtica com és la modificació de la Llei de creació de la radiotelevisió autònoma del 85 a través de la llei d'acompanyament dels pressuposts.

La ràdio televisió pública, la nostra, ja neix amb poca credibilitat des del punt de vista del respecte al pluralisme polític, a l'esperit democràtic i amb una voluntat que nosaltres fins ara hem pogut veure d'instrumentalització partidista dels mitjans de comunicació públics. A més, per temes molt

concrets que m'agradaria dir perquè no quedés en pura demagògia. En primer lloc per la forma com s'ha fet, llei d'acompanyament. En segon lloc, s'agafa el Consell Assessor de Ràdio Televisió Espanyola i se'l converteix en el consell d'administració provisional de la radiotelevisió pública autònoma. El PP imposa un model de la Televisió de les Illes Balears en la qual es vol escenificar una oferta de consens i donar una aparença democràtica en allò que ha imposat. Tot en aquest consell d'administració es decideix per majoria simple, o quasi tot i els representants dels grups parlamentaris de l'oposició són quasi bé convidats de pedra.

En segon lloc es nomena una directora per part del Govern amb un gran currículum al servei del Partit Popular, crec que s'ha dit en moltes ocasions jo no ho repetiré, la Sra. Maria Umbert ha estat una persona de confiança del Sr. Matas, subdirectora d'informatius i programes de Ràdio Televisió Espanyola quan més crítica o quan més denúncies hi va haver per part del comitè d'empresa d'aquest centre territorial. Per altra banda també al Sra. Umbert ha estat cap de gabinet del Sr. Matas i ara és directora de la televisió autònoma. Un gran currículum que sempre ha estat al servei dels interessos partidistes. Nosaltres creim que això no és un bon començament, és una fita més que no comença bé i precisament ens fa témer també que aquesta televisió sigui sotmesa al control polític del Govern.

Però no acabam aquí, no només es modifica a través de la llei d'acompanyament la Llei de creació de la televisió i a més es fa per evitar la majoria dels dos terços en aquesta cambra. A més, com he dit, el consell d'administració es fa a través del Consell Assessor de Ràdio Televisió Espanyola. Es nomena una directora, que en el nostre entendre clarament és un càrrec de comissària política. Per altra banda s'opta per un model *outsourcing*, la qual cosa es tracta d'una estreta estructura formal i d'importants subcontractació externa. Això per tant, evita tot allò que són treballadors més professionalitzats, amb això no vull dir que les empreses subcontractades no ho tinguin, però que no tinguin una plantilla forta pròpia, per tant, fora problemes i fer subcontractació de productores i prou. Es sembla més a un model de gestió privada, contrària a la llei de tercers canals i això ens preocupa.

Per altra banda s'opta per les modalitats lingüístiques i que encara no sabem exactament què vol dir això i presenta precisament per no saber què vol dir, moltes incerteses i la indefinició sobre quina serà la traducció a la pràctica de l'ús del català com a llengua principal. Ja s'ha dit, però sobretot nosaltres ens remetrem a les declaracions de la Vicepresidenta del Govern Sra. Rosa Estaràs que ens permeten un dubte raonable sobre si les hores de màxima audiència seran per a produccions de la FORTA en llengua catalana o la utilització de les modalitats balears pot derivar en la utilització d'una llengua inapropiada per registres formals i no identificable com a pròpia pel conjunt dels parlants de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera. Creim que és una greu preocupació que ens agrada evidentment que s'expliqués.

Per tant, creim que els punts 3 i 4 de la moció són clars, és absolutament imprescindible per defugir d'aquest sistema de fer les coses, d'aquest model d'una radiotelevisió autònoma que nosaltres veim amb perills molt importants tan per la història

com per així com s'ha fet i pel seu continguts. És absolutament imprescindible una radiotelevisió autonòmica transparent i democràtica en la gestió que sigui de producció pròpia i que sigui en català. Que a més s'elabori amb personal propi els continguts, especialment dels informatius, que sigui un instrument de normalització lingüística i sobretot es nomeni un director o directora amb criteris de professionalitat, independència i trajectòria democràtica.

Per tant, creim que el punt darrer de la moció allà on parla d'elaborar una llei consensuada des d'un model clar de radiotelevisió autonòmica pública com a servei als ciutadans creim que faria recobrar el consens en aquesta cambra i sobretot, anar a un model que és el que nosaltres sempre defensarem, sigui qui sigui qui governi. Un servei públic no privatitzable, amb criteris com dic de professionalitat, independència i imparcialitat. Una programació de qualitat al servei de la formació de la cultura i de la informació objectiva. Una eina al servei de la normalització lingüística clara, no indefinida, no estranya per fomentar precisament l'ús de la nostra llengua i sobretot, el seu coneixement i per tant, el seu respecte. Garantir també la independència dels professionals i sobretot nomenar un director o una directora i un consell d'administració elegits pel Parlament per majoria de dos terços, tal com estava la llei del 85 i no precisament a través d'una llei d'acompanyament.

Per nosaltres, per al Grup d'Esquerra Unida i Els Verds anar cap a una ràdio i televisió autonòmica basada en aquests principis democràtics fonamentals i amb un objectiu molt clar que és informar i formar una societat plural, oberta, crítica i culta pròpia del segle XXI. És un repte i els mitjans de comunicació hi tenen un paper clau, el Partit Popular ho sap i tota la resta ho sabem. Per tant, si vostès realment volen consens, volen que no els puguin dir que no manipulen cap tipus de mitjà de comunicació, recobrem una altra vegada el consens en aquesta cambra i fem una llei que realment sigui consensuada per tots els partits o per tots els grups parlamentaris d'aquesta cambra.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Rosselló. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Estam entorn al debat de la moció derivada de la interpel·lació que el PSM-Entesa Nacionalista va fer aquí fa 15 dies, arrel del model audiovisual de les televisions públiques, així hem entès el debat des del Grup Parlamentari Socialista. Però abans de començar a entrar en substància dels punts que presenta el PSM per a aquesta moció sí que m'agradaria fer una referència. A l'anterior debat hem sentit per part dels membres del Partit Popular moltíssimes referències a la necessitat del diàleg, de la lleialtat, del consens, d'una forma de fer política que impregni el respecte i consens entre diferents forces polítiques i evidentment l'impuls que ha fet el Govern del Partit Popular

del model de RadioTelevisió Autonòmica de les Illes Balears fuig notablement d'allò que seria una línia de consens i de diàleg entre les forces polítiques, no hem d'oblidar que no hi ha hagut cap consens, cap força política, excepte una en els darrers dies i que evidentment no hi ha hagut en cap moment aquest esperit ni de consensuar, ni de dialogar, ni de parlar de la possibilitat i de quin model de televisió autonòmica volem a les Illes Balears. Per tant, perquè pugui ser mínimament creïble el discurs del Govern del Partit Popular convendria que en les decisions que afecten el Parlament de les Illes Balears i que afecten la nostra comunitat autònoma també es tengués en compte aquesta capacitat de diàleg, de consens i de lleialtat entre les diferents forces parlamentàries perquè si no és molt poc creïble aquesta intenció de voler dialogar amb algú.

Per al Grup Parlamentari Socialista i ho hem dit en diferents ocasions, la creació d'un ens de Radiotelevisió Autonòmica de les Illes Balears, d'un ens públic de televisió i de ràdio necessita de principis bàsics dels quals no podem defugir. Necessita de diàleg entre forces polítiques, però no només de forces polítiques, necessita de consens, necessita de transparència i necessita de pluralisme polític i social, en tota la seva magnitud perquè som conscients que un servei d'informació pública és una eina potentíssima dins una societat, la societat en aquest cas de les Illes Balears, i que els ciutadans i ciutadanes mereixen el respecte d'una informació plural, mereixen el respecte d'una informació transparent i una honestetat en la forma de gestionar aquest ens de televisió autonòmica. El que dic tan afecta a Televisió Autonòmica de les Illes Balears com a qualsevol altre mitjà de comunicació públic. Per tant, ni en el fons ni en les formes, com deia en el principi, que ha tengut el Govern de les Illes Balears responen a aquests principis que per al Grup Parlamentari Socialista i per al Partit Socialista són bàsics de com hem d'engegar un mitjà de comunicació públic.

Per tant, el primer que demanam de manera formal és que es retiri aquest projecte, que s'aturi aquesta forma d'engegar una ràdio i televisió autonòmica de les Illes Balears i que tornem intentar el consens necessari perquè sigui un ens que pugui funcionar, com molt bé ha dit el Sr. Pere Sampol, en aquesta legislatura però també a la propera i no crec que hagi de ser una utopia sinó que hauria de ser com a mínim l'òptim que hauríem de buscar entre totes les forces polítiques, una direcció de la radiotelevisió autonòmica que no fos partidista, una direcció que fos de consens i que establís mecanismes de professionalitat i que tengués intenció de durabilitat. Evidentment si les coses es fan així com s'han fet aquests darrers mesos, de cap manera té cap possibilitat de durar en el temps. Per tant, les formes com deia no són adequades, evidentment modificar a través de la llei d'acompanyament de pressuposts la llei del 85 que és una llei que queda totalment antiquada quant a model, quant a gestió d'allò que és la televisió pública, no en la forma per poder arribar a un consens parlamentari. De cap manera en el moment de la llei d'acompanyament de pressuposts ni es va parlar amb les forces polítiques per poder arribar a aquest consens. Que el consell d'administració d'aquesta futura Radiotelevisió autonòmica de les Illes Balears sigui el Consell Assessor de l'actual Radiotelevisió Espanyola no té ni cap lògica política, ni cap lògica legal, ni cap racionalitat empresarial si només miréssim

el temps i les formes de què són dues televisions competidores del mateix públic.

Per tant, és molt dubtós que el consell d'administració sigui el Consell Assessor de l'altra televisió. Per tant, en això tampoc no hi estam en absolut d'acord. Evidentment i el posicionament del Partit Socialista quant als 10 punts que ha presentat entorn a allò que per a nosaltres seria l'òptim d'un model de radiotelevisió autonòmica, evidentment totalment obert a la negociació i totalment obert al diàleg, tan amb el Govern com amb les altre forces polítiques, creim que s'ha de garantir de forma clara la independència política, que la programació ha de ser en llengua catalana, sense excloure la presència de la llengua castellana, que és prioritari el foment del pluralisme, de la formació, de la cultura, del lleure, una programació de qualitat, de la qual tots i totes ens hem poguem sentir en certa manera orgullosos. Evidentment com que deia que ha de ser no partidista, el nomenament de la direcció de la Radiotelevisió de les Illes Balears creim que no ha de ser en mans del Govern de les Illes Balears sinó per una majoria de dos terços del Parlament de les Illes Balears i que ha de tenir un consell assessor plural, no només plural políticament, sinó també plural amb associacions i entitats relacionades, sindicats i treballadors de la futura Radiotelevisió de les Illes Balears.

Quant a la moció que presenta el PSM, evidentment en el primer punt estam totalment d'acord. Jo crec que hem estat víctimes de la manipulació que hi ha hagut durant aquests darrers temps de Televisió Espanyola, jo crec que certs partits polítics l'hem patida molt directament, però evidentment allò que a nosaltres més ens sustenta són les denúncies permanents dels treballadors de Televisió Espanyola que en diferents ocasions han posat de manifest la pressió política que hi havia damunt la direcció de Televisió Espanyola. Proposariem una esmena al Grup del PSM-Entesa Nacionalista que enlloc de dir el director i la subdirectora del centre diguéssin la direcció. Suposam que la subdirectora, com tots sabem, la Sra. Umbert fins a les eleccions municipals i autonòmiques del 25 de maig després va passar a fer feina a un altre lloc, una vegada evidentment haver complit els objectius que li havia marcat el Partit Popular.

Quant al segon punt estariem totalment d'acord. Evidentment la nostra proposta de professionalitat, la independència política no només és per la televisió que dependrà de les Illes Balears, sinó que per a qualsevol televisió pública i evidentment també Radiotelevisió Espanyola han de tenir un procés de professionalització i de no partidisme, cosa que evidentment els ciutadans espanyols ho necessitem i jo crec que dia 14 de març ho varen expressar públicament a les urnes perquè estaven cansats d'una trajectòria de tenir una informació realment molt anada cap a un lloc concret.

Quant el tercer punt, he expressat abans que el Grup Parlamentari Socialista, el seu posicionament creu que la direcció de la Radiotelevisió de les Illes Balears l'hauria de nomenar el Parlament i, per tant, proposariem una esmena i afegesc amb l'esmena com quedaria el paràgraf: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a nomenar, a proposta d'una majoria qualificada del Parlament de les Illes Balears, una direcció de la televisió autonòmica amb criteris de professionalitat, independència i trajectòria

democràtica". Creim que és important que el nomenament sigui a través del Parlament i no directament des del Govern de les Illes Balears.

I quant al quart i al cinquè punts, evidentment estariem totalment d'acord, entenent que l'esperit és el que jo deia dins la meua intervenció. I creim el cinquè punt totalment i absolutament necessari, i torn anar al principi de la meua intervenció: si realment el Govern del Partit Popular, que en aquest moment gestiona les competències de les Illes Balears, té alguna voluntat de dialogar, té alguna voluntat de consensuar amb les forces polítiques no només allò que depèn de Madrid perquè ara governa el PSOE a Madrid, sinó de tot allò que hem de gestionar aquí a les Illes Balears, perquè jo crec que el tarannà polític i la forma de fer política s'ha de veure des de prop a dalt, i per tant no perquè a Madrid governi el PSOE s'ha de voler negociar amb el PSOE i aquí, a les Illes Balears, no es vulgui tenir un tarannà obert de diàleg i de consens amb les forces polítiques. Nosaltres creim que la posada en marxa d'un ens de radiotelevisió pública a les Illes Balears necessita el consens parlamentari, necessita el consens de les forces polítiques, necessita el consens dels treballadors, necessita el consens de moltíssimes entitats i associacions, i per tant aquest cinquè punt del PSM ens va perfecte amb aquest posicionament polític: que es creï una ponència parlamentària, que parlem de quina llei d'audiovisuals volem fer per a les Illes Balears, que parlem entre tots, que no estiguem tancats a les opinions dels altres grups polítics si de veritat vostès tenen un tarannà de diàleg i de consens; si el que tenen és un tarannà de corró idò faran el que han fet: pactar amb Unió Mallorquina el nomenament d'una persona que nosaltres evidentment ja hem dit que ha estat totalment discutida per la professionalitat que pugui tenir, i aniran tirant endavant un projecte de televisió que, ja dic, no tindrà durabilitat en el temps, per desgràcia.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Armengol. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Joan Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, noblesa obliga i, per tant, si a la interpel·lació em vaig queixar del to de la intervenció feta pel grup que proposava o que va fer la interpel·lació, avui he d'agrair el seu to i la seva forma, la manera de substanciar aquesta moció.

Dit açò, un la veritat és que quan agafa la moció i intenta esbrinar tots i cada un dels punts, potser que amb tres o quatre minuts podria dir que estam d'acord amb el fons de tota la moció, hi estam d'acord, però que tal vegada per ser imparcials vostès i nosaltres hauríem d'encarregar un estudi hermenèutic a la Universitat de les Illes Balears perquè ens definís els conceptes de cada una de les qüestions que es plantegen a la moció, perquè a mi em fa l'afecte que és una qüestió de conceptes allà on hi ha la discrepància.

Miri, jo li puc fer un acudit fàcil: nosaltres el model que volem per a les Illes Balears és el que té la televisió catalana,

a la balear, emperò, a la balear. Si li dic açò estam d'acord?, a la balear, eh? Home, nosaltres no ens hem atrevit a nomenar un exministre de director de l'ens públic, no ens hi hem atrevit. Per tant hem d'anar alerta a veure amb quins models ens volem comparar. Que ens han de comparar, amb el model de la televisió andalusa?, ens han de comparar amb el model de la televisió de Castella-La Manxa? Em va bé, perquè és quasi semblant al nostre, o el nostre, perquè arribam després, quasi semblant al model de la televisió de Castella-La Manxa. Ens podem comparar amb els models que vulguem. Ens volem comparar amb el model que estava previst fer amb l'anterior govern d'aquestes illes? També. Article 9 del projecte: "El director general serà nomenat pel Govern de la comunitat autònoma". Això ho sap i ho coneix d'una manera personal i directa, que això estava així; el que era bo abans el Sr. Quetglas ho supera ara, ja està superat allò, perfecte, em va molt bé.

Per tant han d'anar alerta amb segons quines qüestions plantejades, perquè en aquest moment la crítica està damunt el que nosaltres pensam que serà la televisió, i no la deixam ni tan sols posar en marxa o dubtam de qualsevol tipus d'actuació que pugui fer el Govern amb la llei a la mà. Primera qüestió, primer error segons el nostre concepte. Segona qüestió i segon error: bé, jo hi ha hagut vegades -sense que ningú se m'ofengui- que he dit que la ignorància és atrevida, i aquí hi ha hagut gent molt atrevida, com dir que la representació dels grups de l'oposició és com que estiguessin de convidats de pedra; idò no senyors, han de llegir la llei; no ho dit vostè, Sr. Sampol, no ho ha dit vostè; han de llegir la llei, Sra. Rosselló. La llei diu el que diu: el consell d'administració de Radiotelevisió de les Illes Balears, la seva composició és la composició que tenen les comissions parlamentàries, la mateixa, i aquesta composició no la decideix un partit polític, la decideixen els ciutadans democràticament posant els vots dins les urnes, i a vostès els varen donar una representació que fa que tinguin un representant al consell d'administració de Radiotelevisió de les Illes Balears com un representant tenen a totes les comissions parlamentàries. Punt. Si vostè es considera aquí una convidada de pedra s'ho ha de fer mirar. Per tant jo consider que açò no és així.

Quant al model lingüístic, per no entrar en els dos primers punts, que hi podríem entrar, perquè, clar, la interpretació que es pot fer dels acords del Consell Assessor de Radiotelevisió en el seu moment, bé, nosaltres podríem tenir la mateixa queixa amarga i amb tots els respectes dir a la Sra. Francina Armengol que vostès van aplicar el corró, perquè van fer aquesta censura i aquesta reprovació amb els vots del PSOE, amb els vots d'Esquerra Unida, amb els vots del PSM i amb el vots d'UM, van fer aquesta reprovació, o sigui que van aplicar el corró. Però és fals que açò arribàs al Parlament tal com sembla que es vol manifestar aquí en aquesta moció, i tenien temps abans de les eleccions autonòmiques d'haver plantejat la mateixa qüestió aquí, a debat parlamentari, i no es va fer. Es treu ara, no sabem prou bé per quins motius però es treu ara. És a dir, que a vegades les contradiccions es toquen, es freguen, i han d'anar molt en compte.

En el tema de la llengua, Sr. Sampol, -després passarem a altres conceptes- jo li faig una proposta en el punt número 4: el compliment de la Constitució Espanyola i de l'Estatut d'Autonomia, però com que sé que no els agrada massa

anomenar Constitució Espanyola i Estatut els diré el que diu, que no hi ha compliment, és a dir, que el punt número 4 quedi redactat: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears perquè la televisió autonòmica emeti en llengua catalana pròpia de les Illes Balears, sense discriminació del castellà". Si vostè accepta açò nosaltres hi votam a favor. Açò és donar compliment a l'article 3 de la Constitució i donar compliment a l'article 3 de l'Estatut d'Autonomia, i a la Llei de normalització lingüística.

(Petit aldarull i aplaudiments)

Si vostè accepta açò nosaltres votam a favor, nosaltres votam a favor, acceptant aquest afegit, nosaltres votam a favor.

Donar compliment a les lleis. Nosaltres no serem tan agosarats com per dir, bé, açò és una llei aprovada per l'anterior govern i com que ara potser el govern que vengui ens la canviarà, de moment la deixarem sense aplicar. Açò ho deixam per a altres, nosaltres no, nosaltres la llei, ens agradi o no ens agradi, l'aplicam, i la volem aplicar. Açò també crec que ha de quedar clar.

Ponència. Vegem, vegem si són capaços de posar un poquet de sentit comú. Per què volem una ponència parlamentària? O és que no saben vostès que l'article 20 de la llei de creació de l'ens públic de Radiotelevisió de les Illes Balears fa que necessàriament, per llei, es creï una comissió *ad hoc* de seguiment de l'ens públic Radiotelevisió de les Illes Balears aquí en el Parlament?, una comissió parlamentària, article 20, article 20. Per tant aquesta comissió és l'encarregada no solament de fer tot el seguiment de tot el que es faci a la futura televisió de l'ens públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, sinó que a més a més aquesta comissió pot promoure qualsevol tipus d'iniciativa.

Per tant jo crec que estam en sintonia, més o manco, amb les expressions. No estam tal vegada en sintonia amb la interpretació d'aquestes expressions. Conceptes bàsics: diàleg, sí; tolerància, també; acord, també. Però de què parlam?, del meu diàleg, de la meua tolerància i del meu acord?, o parlam d'una confluència de totes les voluntats? I quan açò no es possibilita s'han de prendre determinacions, i el sistema democràtic preveu ja quins són els mecanismes de decisions i com s'han de prendre aquestes perquè dona responsabilitats a cada un dels grups en funció de la seva representativitat parlamentària i la seva representativitat política. Clar, parlar d'acords, i parlar de consens, i parlar de diàleg quan a mi em va bé i vénen a les meves, a açò tots ens hi apuntam, i el diàleg és una cosa de dos, de tres, de quatre, en aquest cas de tots els grups parlamentaris per treure endavant una sèrie de qüestions.

Qüestionar avui que el consell assessor de Radiotelevisió Espanyola assumeixi la funció de consell d'administració de l'ens públic, mentre açò no estigui impugnada i derogada és norma d'obligat compliment, és norma d'obligat compliment, com era norma d'obligat compliment l'aplicació, per exemple, en aquell moment de la Llei de consells insulars, que han aixecat la suspensió però que encara el dictamen o el pronunciament final del Constitucional no està establert, aquí ni tan sols no hi ha suspensió d'aquest article. Per tant és norma, i és norma

d'obligat compliment en el sentit -que s'interpreti bé d'obligat compliment- en el sentit que el Govern el pot activar quan cregui convenient que l'ha d'activar, i açò és el que s'ha fet dins les seves facultats. És que qualcú diu que açò és il·legal i il·legítim?, estan en tot el dret les formacions polítiques per pensar que és il·legal o que és il·legítim, però la il·legalitat només la determinen els tribunals, en un estat de dret de separació de poders. Jo puc interpretar, efectivament, però la il·legalitat, si creim en la separació de poders, l'haurà de determinar un tribunal, si és que sigui il·legal.

I és una substitució de caràcter permanent? No, és una substitució de caràcter temporal mentre no estigui constituït el consell d'administració. I el consell d'administració com s'ha de constituir? També ens ho dona la mateixa llei. O és que s'ha de constituir un consell d'administració que té la representativitat en funció de la representativitat que li dona la composició del Parlament?, però aquí l'han de variar, i aquí la representativitat ha de ser que tinguin més representativitat i més pes dins el consell d'administració les forces de l'oposició que no la força que té el govern; no crec que sigui açò i estic convençut que no és açò el que es pretén.

I entrariem després en el cas de la interpretació de la imparcialitat, de la independència, de la trajectòria democràtica. Jo no m'atreviré mai a donar carnets de trajectòria democràtica a ningú, jo no m'atreviré, tret que una llei digui que aquesta actuació d'una persona en concret, d'un grup, d'un col·lectiu, estigui fora de la llei. Açò de donar carnets podem opinar, però a l'hora de pujar a la tribuna i donar carnets de demòcrates, no demòcrates, jo crec que açò és molt agosarat, pens, pens, sense afegir cap més qualificatiu. Per tant el grau d'independència, el grau de la seva trajectòria democràtica o professionalitat, per al grup que té la responsabilitat de prendre la decisió amb la llei a la mà, li mereix totes les garanties, i aquesta opinió és tan vàlida, no més, nosaltres som molt humils, però és tan vàlida com la vostra, com la seva, com la seva individualment o com la de tots junts individualment. Perquè tampoc no és cert que hi hagués una reprovació parlamentària de l'anterior director o subdirectora de Radiotelevisió Espanyola en el seu moment; no va arribar ni tan sols al Parlament, ja li dic, açò és fruit d'un comunicat de premsa d'un comitè d'empresa que ni tan sols els treballadors estaven convidats quan es va fer aquest comunicat; jo també tenc totes les actes i les he llegides. És més, es romp un principi bàsic, també, que és el dret de la defensa. Vostè sap que a aquesta senyora no se li va donar audiència en cap dels casos?, ni quan es va fer el comitè d'empresa ni quan es va fer el consell assessor, ni se la va fer comparèixer per donar totes les explicacions pertinents. Però és que no vull entrar en aquest camp, perquè vull separar el que és Radiotelevisió Espanyola del que és l'ens públic.

Miri, en el segon punt nosaltres tenim tanta confiança i tant fe en el Partit Socialista que és imparcial, que és incapaç de tocar res, que estam convençuts que el nou director del centre territorial de Televisió Espanyola a les Illes Balears serà una persona capaç, una persona imparcial, immaculada, sense cap tipus de tara ni trajectòria partidista, com que tenim tanta confiança no necessitam votar-ho a favor, tenim tanta confiança que no podem votar a favor perquè seria dubtar de la seva trajectòria d'imparcialitat, i nosaltres no dubtam de la

trajectòria d'imparcialitat ni del Sr. Calviño, ni del Sr. Mayor, ni de ningú. No, no, ells sabran perfectament què han de fer. Per tant el tercer punt no el votarem com tampoc no votarem aquell que fa referència a les Illes Balears.

Bromes a part, jo el que em qued d'aquesta moció, Sr. Sampol, és el punt número 4 en el sentit que crec que aquí tots hem d'estar junts i tots hi hem de fer feina. El punt número 3 i el punt número 5 els accept com a conceptes, però és inútil votar-los, perquè jo puc votar aquí que siguin criteris de professionalitat, independència i trajectòria democràtica, però no faré aquesta farsa, perquè em seuré la mar de tranquil i quan vostès em diguin coses, si jo vaig votar aquest punt número 3 és perquè consider que la Sra. Umbert reuneix aquests tres requisits i vostès em dirà que no; com que és tan genèric aquest punt, aquí hi cabem tots. Per tant no estam aquí per fer comèdia, estam aquí per posar els punts damunt les i, i aquest vot, que seria de caràcter genèric, seria un quedar bé avui per un no res demà.

I quant al darrer punt, i amb açò acab, Sr. President, i gràcies per la seva benevolència, quant al darrer punt ja li ho he dit, posem en marxa la comissió parlamentària de seguiment de Radiotelevisió de les Illes Balears, que es pot crear, res, en qüestió de quatre dies perquè açò supòs que anirà ja la seva creació d'una manera immediata, i és allà on s'ha de substanciar tot el seguiment, és a dir, que l'ens públic de Radiotelevisió de les Illes Balears tindrà tres seguiments: tindrà el seguiment del consell d'administració, com no pot ser d'una altra manera, el consell assessor de Radiotelevisió de les Illes Balears i la comissió parlamentària *ad hoc*, com tenen als altres llocs per fer el seguiment, per aprovar els programes, els projectes i les planificacions, on necessàriament i obligatòriament haurà de comparèixer el director o la directora de l'ens públic.

Per tant, Sr. Sampol, si vostè m'accepta aquesta esmena *in voce* del punt número 4, nosaltres li votarem a favor el punt número 4 i votarem en contra dels altres punts. Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Té la paraula el Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. He d'agrair als grups que han donat suport i acceptar les esmenes *in voce* que ha presentat la Sra. Armengol, naturalment, perquè guanya en qualitat democràtica si el nomenament, que sempre s'ha de fer per decret del Govern i firmat pel president del Govern, prèviament ha necessitat l'aprovació per majoria qualificada del Parlament de les Illes Balears, perquè aquest és el problema, Sr. Huguet, no és qüestió de conceptes. Vostès, amb la normativa actual, amb la modificació normativa que han impulsat, han suprimit totes les majories qualificades, i fins i tot dins el consell assessor, que el Partit Popular no hi tenia majoria, la tenia amb Unió Mallorquina, i ara amb el vot de la directora de Televisió Espanyola ja tenen majoria. Per tant no és una qüestió de

conceptes, sinó que és una qüestió matemàtica i d'uns jocs de majories i minories.

Bé, em demana una televisió catalana a la balears. Bé, no; és a dir, la televisió de Catalunya té un pressupost que jo reconec que mai no podrem tenir a les Illes Balears, però sé que no es referia a això. Em vol dir que la televisió catalana no és la televisió independent que jo he reclamat des d'aquesta tribuna, l'he entès perfectament, i segurament la televisió de Catalunya no té el cent per cent de la independència que jo he reclamat; ara, a Televisió Espanyola és impossible que es produeixi una entrevista com la que va fer la locutora Sra. Mònica..., que fa un programa fantàstic els vespres al Canal 33, si, exactament, al Sr. Carod-Rovira quan encara era conseller en cap de la Generalitat de Catalunya, el seu conseller en cap, perquè allò va ser una entrevista que es pot qualificar de sumariíssima, és a dir, a l'atac, amb criteris periodístics; això no ho he vist mai a Televisió Espanyola, ni a la grossa ni a la de les Illes Balears.

Perquè vostè em diu, correctament, com es mesura la trajectòria democràtica? I diu que aquí si no hi ha la infracció d'una llei serà un criteri subjectiu. Però jo he de posar en dubte la seva voluntat, aquí, Sr. Huguet, perquè sí que tenim un exemple d'actuació d'un partit: el Sr. Urdaci ha rebut una sentència judicial que el condemna per manipulació informativa i vostès no el cessaren, i això sí que és un fet objectiu d'atemptar contra la democràcia; per tant el Sr. Urdaci, per sentència judicial, no té trajectòria democràtica, i vostès l'han mantingut durant tota la campanya electoral. La Sra. Umbert, efectivament, aquí no té una sentència judicial, però té uns minutatges, i el minutatge és un criteri objectiu, i que el Sr. Flaquer, portaveu del Partit Popular, tenguí més minuts que el Sr. Antich, president del Govern de les Illes Balears, això és un criteri objectiu. O que el Sr. Sampol sigui censurat, millor dit, una declaració, que testificava a favor d'una declaració del Sr. Sampol davant el Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears i això sigui censurat, això és un criteri objectiu que em fa dubtar de la trajectòria democràtica de la Sra. Umbert, i que em faci tenir vertaders dubtes que pugui gestionar la televisió de les Illes Balears amb criteris d'imparcialitat i objectivitat.

Em diu que de tot això se'n pot parlar dins la comissió, però no m'ha dit si dins aquesta comissió vostè acceptarà que li facem el primer dia tornar a redactar una proposició de llei que garanteixi el consens i que garanteixi la pluralitat de la televisió. Jo l'emplaç, i això li ho recordaré, perquè a la primera reunió d'aquesta comissió, i ara vostè em votarà en contra, però haurà de tornar a votar, i aquí veurem si ens votaran a favor o en contra.

I quant a la llengua. És que aquí tornam a parlar sempre de discriminar el castellà. Aquí hem de..., com si tenguéssim una espècie, haguéssim de tenir una espècie de complex de culpabilitat cada vegada que parlam de potenciar la llengua catalana. Quina és la realitat audiovisual de les Illes Balears? Jo no m'he entretengut a quantificar-ho, però segurament el 95% de les emissions de televisió i de ràdio de les Illes Balears, públiques i privades, són en llengua castellana, i vostè aquí em parla de discriminar el castellà. Mirin, la televisió autonòmica ha de ser un instrument de cohesió social, d'informació, de formació, però sobretot ha de ser un instrument per fomentar

l'ús social de la nostra llengua, i no podem anar amb quixotismes, aquí no podem anar amb quotes del 50% quan tenim tota aquesta realitat que és terriblement adversa a la nostra llengua a les Illes Balears. Si un dia Televisió Espanyola, les televisions privades, ràdios públiques i privades, emetessin un 50% en català i un 50% en castellà li acceptaria parlar de quotes a la televisió pública de les Illes Balears, però avui dir que hem de fer unes emissions mixtes quan tenim el 95% d'emissions de la televisió pública que són en llengua castellana, realment no li ho puc acceptar, no li ho puc acceptar de cap manera, perquè si hi ha un idioma discriminat dins el model audiovisual que tenim a les Illes Balears actualment és la nostra llengua, que pràcticament no és present excepte uns minutets que encara hem de pagar, perquè encara han hagut de fer un conveni amb Televisió Espanyola, que encara hem de pagar.

Per tant és que la desproporció és tan descomunal, especialment en el que són les televisions, que no em parli de discriminació. I sobretot deixin de parlar d'imposició, de discriminació, quan estam en una situació de desigualtat absoluta en contra de la nostra llengua, en contra de la llengua catalana.

Bé, senyores i senyors diputats, qualcú ha parlat..., la Sra. Umbert, ha dit que vol un model com la BBC. Mirin, amb el model actual que tenim no a les Illes Balears, en el conjunt de l'Estat espanyol, i ara veurem aquestes reformes que es volen impulsar, pensar que el director de la televisió pública pugui presentar la dimissió perquè ha carregat massa les tintes contra el seu govern, això sí que és una utopia, i no ho hauria de ser; aquest hauria de ser el model, que el director de la televisió fos tan imparcial, tan imparcial, que fins i tot en un moment donat, perquè ha criticat massa el seu govern i un jutge li ho ha dit ha de presentar la dimissió. Això està a anys llum del model que tenim a l'Estat espanyol.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Idò votarem... Sí, perdoni? Sí, Sr. Nadal.

EL SR. NADAL I BUADES:

Per demanar a veure si és possible la votació separada dels punts, o almenys del punt 4.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí, per demanar si aquesta esmena *in voce* que s'ha presentat és acceptada o no, i en ares a aquest diàleg i aquest consens que em demanava el Sr. Sampol, cosa a la qual no he fet referència a discriminació, li he de dir que el punt 4 nosaltres estam disposats a votar-lo si diu "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears perquè la televisió autonòmica emeti en llengua catalana d'acord amb

l'article 3 de la Constitució i l'article 3 de l'Estatut d'Autonomia". Miri si és fàcil, més no puc fer, eh?, per anar a dialogar i per anar a consens. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sr. President, és que pensar que en aquesta proposta hi ha un intent de burlar la Constitució o l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, ho he de considerar fins i tot insultant. Què és, que a partir d'ara cada acord que prenguem haurem de dir "d'acord amb la Constitució i amb l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears"? Mirin, aquesta època ha passat, Sr. Huguet, tots som tan constitucionalistes i tots som tan estatutaris, no dubtin de la nostra vocació democràtica.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Sr. Sampol, com a proponent li sembla correcte que fem totes les votacions conjuntes exceptuant el punt número 4, a proposta del Sr. Miquel Nadal? Li sembla correcte?

Bé, idò, a la primera votació votarem els punts 1, 2, 3 i 5 conjuntament. Passam a votació.

25 vots a favor, 30 en contra. Per tant queden rebutjats aquests punts de la moció.

Sí, Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí, Sr. President, perquè a rel de les meves paraules es dedueix que nosaltres haguérem votat en contra del punt número 4, cosa que no és així, i sobretot no pot ser així mai després d'aquesta defensa de la Constitució i de l'Estatut que ha fet el Sr. Sampol, que no és necessari que consti. Per tant votarem a favor del punt número 4.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, idò aquesta presidència entén que el punt número 4 queda aprovat per assentiment.

Idò s'aprova per assentiment.

IV. Proposició no de llei RGE núm. 28/04, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a pacte autonòmic per la salut.

A continuació passam al darrer punt de l'ordre del dia...

(Remor de veus)

...que correspon al debat i a la votació de la proposició no llei RGE núm. 28/04, del Grup Parlamentari Popular, relativa

a pacte autonòmic per a la salut. Té la paraula, pel grup proponent, l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, avui m'agradaria tenir el to d'un minuet mozartí, de la paraula dels poetes o de la capacitat de convicció gandhiana per aconseguir convèncer les senyores diputades i els senyors diputats de la necessitat cabdal d'iniciar una nova etapa en el món de la salut.

El pacte que nosaltres avui presentem a proposició no de llei esdevé cronològicament anterior a aquest furor pactista que sembla que a tots ens ha envaït i que subscric i li don suport com no podria ser d'una altra manera, però crec que és just dir que nosaltres, aquest pacte, el proposarem molt abans dels esdeveniments darrers. Per què?, perquè creim que aquesta és la primera legislatura que gaudim de les competències en matèria de sanitat des del principi. Ara som nosaltres els responsables de la gestió del tema que, com a animals biològics que som, deu ser el més important, que és la vida i la salut, i per tant sempre dic que en política -sanitària, naturalment- és més important que la gent no conceptui la salut com un dels seus problemes, sinó que tenguim la tranquil·litat que les cartes de navegació són clares, longitudinalment i transversalment. Això vol dir: que sàpiguen que no han de patir interrogants ni sotracos partidistes, sinó que saben que la política en temes de salut està consensuada i que dins, almanco, els deu o dotze anys següents tindrà un seguiment més o manco pactat.

Per tant això és molt més fàcil si la tasca és planificada des del consens i oblidant totes aquestes, a vegades, petites guerres partidistes, legítimes des de la discrepància, però que en sanitat normalment són contraproductes. I això no és absolut, per favor, defugir del debat polític, que és absolutament necessari sempre, però en aquest cas creim que el pacte és una octava més amunt.

Ara ens pertoca, en qualsevol cas, parlar de definir per un període de deu, dotze anys almanco el que és un model sanitari propi, tot això respectant la cohesió del sistema nacional de salut, com no pot ser d'una altra manera, i també amb la idea que és important afrontar aquest repte amb l'objectiu clar de garantir la qualitat i la sostenibilitat del sistema. I això és el més important de tota aquesta qüestió: afrontar aquest repte amb l'objectiu clar de garantir la qualitat i la sostenibilitat del sistema. Qualitat vol dir que nosaltres haurem d'establir els mecanismes perquè les prestacions siguin les més que puguem assolir, però amb la qualitat necessària perquè siguin adequades, i això implica necessàriament sempre la sostenibilitat, i la sostenibilitat només té un nom propi que es diu finançació; no es pot fer cap política sanitària adequada si no hi ha la finançació adient.

La societat al meu parer demana, per tant, un gran pacte de totes les forces, dic de totes, sense exclusions, per eliminar incerteses, incògnites, etc., etc. La història en aquest cas està clara: nosaltres en vuit anys o en poc més de vuit anys hem passat a tenir hospitals que encara eren de la diputació, després hi havia un sistema nacional que tenia una política a vegades contrària a les polítiques que el Govern d'aquí tenia

estructurades, i en aquests moments tenim també un petit perill: tots els grups de l'oposició durant molts de mesos i aquests anys anteriors sempre pareixia que atacaven quan s'intentava atacar des de Madrid l'hegemonia i la legitimitat d'un govern autònom, i jo crec que en aquests moments, per tant, tots ens hem d'encoratjar perquè sigui el govern legítim d'aquesta comunitat que doni les pinzellades importants i mestres per fer aquest model sanitari, perquè així és com s'han de fer les coses.

Aquest gran pacte que nosaltres plantejam tendria uns eixos que nosaltres consideram indispensables. Participació institucional; això vol dir tenir en compte totes les institucions que, a més, atesa la nostra particularitat d'illes, no crec que hagin de quedar al marge malgrat no tinguin competències en sanitat, nosaltres volem facilitar a través de societats científiques, col·legis professionals i, a més, de la resta d'institucions la participació social i institucional en aquest gran pacte.

Drets i deures del ciutadà i de les seves prestacions; carta de drets i deures, defensor de l'usuari, normativa reglamentària i reguladora amb la garantia de temps, carteres de serveis, noves prestacions complementàries i augmentar cobertures; la universalitat de les prestacions crec que afortunadament avui ja és una realitat, ningú no està exclòs de ser atès pel sistema sanitari d'aquesta comunitat, però sí que encara tenim reptes d'incloure noves prestacions que facin que sigui més fort; per tant, enfortir aquest sistema sanitari propi de les Illes Balears. Per això creim bo que es consensui.

Polítiques de recursos humans, de desenvolupar l'estatut marc de personal sanitari, el tema de la carrera professional i el coneixement del clima laboral mitjançant una enquesta és una proposta; és a dir, nosaltres el que volem saber és què pensen els professionals, estructurar quin és el seu camí i on va aquest camí sense incerteses ni interrogants.

La sostenibilitat del sistema sanitari públic, ja ho he dit abans, suficiència financera; aquí a vegades sent petites discrepàncies i petits comentaris que al meu parer no sempre són del tot certs, perquè la història a vegades és definitiva. Es diu, aquí hi ha qui diu que no es varen fer unes bones transferències. Jo crec que les transferències es varen fer adequadament en el moment en què es varen fer, perquè aquesta mateixa transferència implica la possibilitat de la millora de la finançació, és a dir, des del moment en què tu tens una realitat dels habitants i una realitat de la població flotant, només amb aquestes dues variables es pot millorar la finançació. Si a més fruit d'aquest pacte i fruit de la possibilitat que Madrid augmenti aquesta finançació per altre vies, enhorabona, però en això està absolutament legitimat aquest govern per demanar la millora de la finançació només atenent població flotant i augment del nombre d'habitants d'aquesta comunitat.

Ordenació i organització de l'atenció sanitària. Això és absolutament necessari crear una comissió d'organització territorial sanitària; en aquests moments amb el nou hospital d'Inca s'han de fer petites variacions, la conselleria té molt clar el que ha de fer, no defuig en cap moment el seu..., el que és el govern, ells assumeixen aquestes responsabilitats, però brinden la possibilitat que això es faci amb aquest consens, que pensam

que donaria una profunditat i una càrrega en tots els sentits positiva.

I després, naturalment, el desenvolupament i seguiment d'aquest pacte per la sanitat. Nosaltres proposàvem o proposam una comissió tècnica per desenvolupar-lo, una comissió d'avaluació i seguiment d'aquest pacte, i plantejam totes les possibilitats perquè això sigui tal com deim. En qualsevol cas en el tema de la salut pública i els seus plans integrals que nosaltres consideram que són absolutament imprescindibles, un pla de salut aprovat però que probablement podria tenir altres vessants que el fessin encara més fort i més sòlid, és imprescindible política transversal: estic parlant d'educació sanitària i estic parlant de promoció de salut; llei de drogues, institut d'atenció a toxicòmans, l'agència de seguretat alimentària..., totes aquestes coses són coses que el Govern té previst realitzar però que nosaltres entenem que seria molt més positiu si això esdevenia d'un gran pacte perquè li donaria solvència, solidesa i sobretot possibilitat de no anar amb les presses dels cèlebres quatre anys. Això s'ha de fer perquè no..., miri, hi hauria un pacte que permetria que aquests tres anys que queden se sap perfectament el que s'ha de fer, i els ciutadans tendrien la tranquil·litat que això tendria una continuïtat fos quin fos el color a les properes legislatures.

És així, per tant, que el nostre grup defensa i proposa la necessitat que fins ara el pacte ja ha estat proposat, fins ara aquest pacte ha estat de qualche manera iniciat, el PSM va fer unes aportacions molt interessants a les reunions que es varen tenir, Unió Mallorquina va tenir unes aportacions molt interessant que, a més, enfortien coses que nosaltres pensam que eren molt importants en referència al tema de la salut mental i demés, i nosaltres convidam avui els dos partits que queden, que són Esquerra Unida-Els Verds i el partit majoritari de l'oposició, perquè s'hi sumin, li donem força i neixi aquest embrió per aconseguir els objectius que hem comentat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Munar. El Grup Parlamentari Mixt ha presentat les esmenes d'addició RGE núm. 1803/04 i 1804/04. Per defensar les esmenes té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Nadal.

EL SR. NADAL I BUADES:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Unió Mallorquina vol manifestar de forma clara i contundent el seu suport a un pacte autonòmic per la salut, i dins aquest pacte Unió Mallorquina vol introduir una sèrie de matisos amb l'esperit constructiu per millorar el text presentat pel Partit Popular. Per això, i des d'aquest esperit absolutament constructiu, hem presentat aquestes dues esmenes d'addició a aquesta proposició no de llei.

Hi ha assumptes públics que exigeixen el màxim esforç pel diàleg i pel consens, qüestions que han de quedar excloses del debat partidista per ser tractades amb cura, amb detall, i des de posicions obertes que permetin l'acord i l'enteniment, assumptes que han d'estar per damunt dels partits polítics. I per

a Unió Mallorquina la salut, l'atenció sanitària dels ciutadans de les Illes Balears, és una d'aquestes matèries que exigeixen de tots nosaltres, representants dels ciutadans, la màxima seriositat.

Seria completament insostenible una política de salut que es modificàs radicalment segons el règim de majories que hi hagués en aquesta o altres cambres, una política de salut inestable, que impedís una planificació dels recursos humans, tècnics, d'infraestructures, tant a mig com a llarg termini. L'absència de consens en aquesta matèria provocaria polítiques erràtiques que afectarien de manera molt clara tots els ciutadans en un aspecte tan sensible com és el nostre sistema sanitari.

Per tant vagi per endavant la nostra satisfacció per aquest tarannà marcat fins al dia d'avui de promoure l'acord i el diàleg entorn a un pacte autonòmic per la salut, acord i diàleg dels quals Unió Mallorquina ha fet, en aquesta i altres qüestions, essència mateixa de la seva existència. Així, des d'Unió Mallorquina hem de manifestar d'entrada el nostre suport a la idea d'un pacte autonòmic per la salut.

Se'ns ha presentat avui un text de línies mestres de política sanitària a la nostra comunitat autònoma de cara al futur, i així entenem aquesta proposició no de llei, és a dir, entenem que es posen damunt la taula aspectes fonamentals en matèria de salut, exposats a gran trets, amb els quals és possible arribar al màxim consens i procedir amb posterioritat al seu desenvolupament. I hem de dir que estam d'acord en aquests aspectes fonamentals en la mesura en què siguin fruit del debat, del diàleg i del consens, és a dir, el valor d'aquests conceptes positius per ells mateixos arrela precisament en el fet que siguin producte del consens entre tots, i si això no fos possible des d'Unió Mallorquina demanàriem encaridament que el procés de debat continuàs obert abans d'aprovar un acord sense unanimitat d'aquesta cambra.

En qualsevol cas, i donat que estam convençuts de la necessitat de fer entre tots les màximes aportacions a la política sanitària de la nostra comunitat, assegurant que totes les forces polítiques representatives dels ciutadans han participat en la seva construcció, tant present com futura, des d'Unió Mallorquina hem volgut presentar dues esmenes d'addició a la proposició no de llei que avui se sotmet a aprovació, dues esmenes d'addició que en la nostra opinió han d'acostar necessàriament el literal de qualsevol pacte autonòmic per la salut que vulgui donar resposta real i efectiva a les necessitats de la nostra societat.

La primera de les esmenes d'addició, relativa a l'apartat 2 del punt segon, pretén incloure la necessitat de regular la qüestió del document de voluntats anticipades del pacient, també conegut com a testament vital. El document de voluntats anticipades és el document adreçat al metge responsable en el qual la persona major d'edat, amb capacitat suficient i de manera lliure, expressa les instruccions a tenir en compte quan es trobi en una situació en què les circumstàncies que concorrin no li permetin d'expressar personalment la seva voluntat. En aquest document la persona pot també designar un representant, que és l'interlocutor vàlid i necessari amb el metge o l'equip sanitari, perquè la substitueixi en el cas que ella, per les raons que sigui, perquè estigui malalta, no pugui expressar aquesta

voluntat. Consisteix en avançar aquesta informació perquè en el seu moment, quan ella no pugui manifestar, quan si està malalta no pugui manifestar la seva voluntat, hi hagi qualcú que la pugui manifestar o hagi quedat reflectida a un document.

Aquest document de voluntats anticipades ha de respectar les formalitats i els límits establerts a l'ordenament jurídic i la bona pràctica clínica. En tot cas consideram necessari incloure la regulació d'aquesta figura com a peça de gran rellevància dins el pacte autonòmic per la salut, d'acord amb el que ja s'ha fet a altres comunitats autònomes i amb la seva transcendència tant humana com sanitària.

La segona esmena d'addició, relativa a l'apartat 7 del punt segon de l'acord, pretén incloure de manera explícita la transcendència essencial d'apostar per un pla de salut mental que aprofundeixi decididament en les necessitats de coordinar al màxim tots els recursos disponibles en matèria d'atenció sanitària, a la vegada que es contempla la malaltia mental des de les seves diferents perspectives, d'una manera integral, atenent no sols els aspectes clínics d'aquestes malalties sinó també els aspectes socials, familiars, laborals, i tots aquells que conformen el context en el qual es produeix una malaltia mental. Avui per avui els aspectes sanitaris estan íntimament relacionats amb els aspectes socials, i es parla ja d'aspectes sociosanitaris; s'ha de veure tot dins un conjunt i amb una relació molt important amb les dues coses. La coordinació dels diferents recursos, de les diferents administracions, i la visió global integrada i integradora de totes les vessants de la salut a la nostra comunitat són els eixos que han de vertebrar aquest pla de salut mental que s'ha d'incorporar als objectius del Pla autonòmic de salut mental.

Aprofitaré també per posicionar-me davant les esmenes que presentaran els distints grups perquè, segons em diu el president, no hi haurà una possibilitat d'intervenció. L'esmena presentada pel Grup Socialista, la 1722, que pretén la substitució del terme "fa una crida" com "insta el Govern", des d'Unió Mallorquina hi donàriem suport, i en canvi no podem donar suport de cap manera a les altres dues esmenes del Grup Socialista; primer, perquè és important per a Unió Mallorquina que aquest pacte, si és possible, se signi durant aquest període de sessions, i a més creim que els partits que hem feina en aquest pacte per la salut i que hem fet les nostres aportacions, aquestes han de quedar reflectides dins el text.

I no podem donar suport a l'esmena presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista perquè la..., o sigui, ens agrada més la redacció presentada a la proposició no de llei; la seva intervén, o sigui, fa que intervenguin massa interlocutors, la qual cosa dificultarà que s'arribi a un autèntic pacte. Això no vol dir que no s'hagin de mantenir converses ni amb sindicats, ni amb associacions, ni amb altre tipus d'entitats, ni amb tots els ciutadans, si és necessari, però si volem arribar, crec que els representants dels ciutadans, que som els partits polítics que estam representats en aquesta cambra, podem, si en som capaços, arribar a un acord en aquest tema. Per tant nosaltres no donarem suport a aquesta esmena.

No obstant això, en vistes a intentar el màxim consens i, com he dit al començament, que aquesta proposició no de llei es pugui aprovar per unanimitat, estam disposats a assegurar-nos

i a intentar consensuar perquè es pugui assolir un acord per unanimitat d'aquesta proposició no de llei.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Nadal. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista s'ha presentat l'esmena de substitució RGE núm. 1788/04. Té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Joana Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, deia el Sr. Munar a l'inici de la seva intervenció que avui espera..., ara l'he perdut... Ah!, és que ha canviat de lloc, perdó. Deia que esperava iniciar avui una nova etapa. Des del PSM també ho esperam, iniciar una nova etapa; una nova etapa d'aquesta pacte que ja havíem començat a treballar, i esperam que amb aquesta nova etapa hi hagi unes actituds una mica més tolerants i respectuoses, sobretot *a priori*, de les reunions.

Per defensar l'esmena que hem presentat nosaltres se'ns fa necessari realitzar una anàlisi i una sèrie de reflexions sobre el que diu aquesta proposta del Partit Popular que debatem avui, i començaré, si m'ho permeten, pel preàmbul. Dins el preàmbul diu el Partit Popular que tots els ciutadans, principalment els usuaris i els professionals sanitaris, demanen una millora i una modernització del servei sanitari públic. Des del PSM hi afegiríem no només que les demanen, sinó que les necessiten urgentment; les demanen perquè són molt necessàries i molts urgents aquesta millora i aquesta modernització. Evidentment tot això no és possible sense més finançament. El Govern necessita urgentment finançament. No fa molt el conseller d'Hisenda explicava públicament que aquests darrers anys s'havien gastat molts més doblers dels que es tenien per a educació i per a salut, i ell reconeixia que això era perfectament legal però que hipotecava els pressupostos futurs. Nosaltres consideram que els pressupostos de salut, igual que els d'educació, vénen hipotecats des de molt enrere.

Però tornant al tema del debat, diuen també que hem d'enfrontar la definició dels diferents models sanitaris autonòmics entre tots. Nosaltres, amb tots els respectes, des del PSM som nacionalistes i sempre hem defensat que cada autonomia ha de defensar el seu model, per tant que nosaltres hem de defensar el nostre i que les altres defineixin els seus, amb tots els respectes.

Diu també el text que ha presentat el Partit Popular que l'objectiu és un repte, aquest pacte és un repte, i l'objectiu clar de garantir qualitat i sostenibilitat del sistema. Sostenibilitat; jo voldria saber què significa sostenibilitat. Per ventura és una d'aquestes paraules que haurem d'afegir a la proposta que feia el Sr. Huguet de demanar un estudi a la universitat, a veure què significa sostenibilitat, perquè si sostenibilitat vol dir sostenir el sistema amb els pressupostos actuals, aquí no ens hi trobaran, a nosaltres. Nosaltres pensam que per a la sostenibilitat del sistema sanitari públic necessitam bastants més doblers. Pareix que així ho ha reconegut el portaveu que ha parlat aquí abans del Partit Popular, per tant benvingut al club dels conscients en la necessitat de més doblers.

Després deia que els ciutadans necessiten sentir-se segurs i tenir la percepció de poques incerteses i incògnites. Per exemple, un petit exemple: l'espectacle de la recerca d'un solar per al nou Son Dureta no és un exemple de sentir-se segurs i amb poques incerteses. A vegades hem d'anar una mica alerta, també, en allò que escrivim.

Les lluites partidistes, també diu el Partit Popular, perquè està firmat pel portaveu i per tant ho diu tothom, "les lluites partidistes, lícites, és clar, en el camp de la salut, no generen valor per al conjunt de la societat". Des del PSM estam convençuts, amb tots els respectes més profunds per les diferents maneres d'entendre el món, estam convençuts que el debat polític no només és lícit, sinó que és necessari i molt necessari, fins i tot en temes en els quals en principi podem estar d'acord. Entre tots pensam que ens podem enriquir. I sí que consideram que allò que no genera gens de valor és que les lluites partidistes només siguin bones quan s'ocupa una part de la sala i ja no són bones quan s'ocupa l'altra part de la sala.

Continua dient la seva proposició no de llei, parla d'un clar tarannà transparent i democràtic; creuen en l'esforç per a la formació del consens, una altra de les paraules a incloure a la llista que el Sr. Huguet vol demanar a la UIB què significa "transparent i democràtic", perquè la sensació és -per ventura és que duim ulleres i a vegades no les duim prou netes- tenim la sensació que allò que per una banda és molt transparent els altres ho veim bastant translúcid, si no en algun moment bastant opac.

De recursos ja n'hem parlat. Per tant passem als punts que proposen. Proposen vostès en primer lloc, fan una crida a tots els partits polítics: per establir la negociació que integri principis, objectius, procediments, que ens han de dur a definir el model sanitari. És cert que qui li parla no és gaire veterana en política parlamentària, però em resulta molt curiós que un partit polític es presenti a un parlament perquè el parlament després insti els partits polítics. Jo ho veig una mica estrany, normalment els parlament insten altres instàncies, o fan resolucions, o fan manifestos, però que el Parlament insti els partits polítics, que està format per partits polítics, ens pareix una mica entremaliat, però vaja...

També és curiós que es digui que el pacte per la salut ha d'integrar principis, objectius, procediments, que ens han de dur a definir..., i ni en el document que vostès presenten avui ni en el primer document del pacte que ens varen donar al començament d'aquestes negociacions no hi ha cap apartat que parli de principis, ni cap que parli d'objectius, ni cap que parli de procediments. Per tant aquest és un dels motius pels quals hem presentat una esmena, perquè creim que el que hi ha d'haver dins el pacte, què s'ha de pactar, també és una cosa a pactar.

Aquest pacte, diuen vostès en el seu escrit, ha de ser, per tant, el camí cap a una unitat de criteri. Unitat de criteri. Jo crec que ha quedar una cosa ben clara: segurament és possible arribar a un pacte en què tots ens hi sentim ben còmodes, però això no significa unitat de criteri. Els partits polítics tenim diferents unitats de criteri i per això tenim partits polítics diferents; a un moment donat es pot arribar a un acord però no

a una unitat de criteri. El consens ha de ser possible, però també ha d'incloure el respecte a la diferència.

El segon punt que proposen d'acord insta els partits polítics perquè aquest pacte reculli les grans àrees estratègiques de l'àmbit de la salut, i hi ha tot un llistat de coses que són les mateixes, ja ho he dit abans, pràcticament, amb petits matisos, que el document que ens va lliurar la Conselleria de Salut a finals d'octubre, principis de novembre, i comença, efectivament, per participació social i institucional, i vós heu remarcat aquest puntet, però aquesta participació social vós i el vostre grup l'enteneu com la constitució del Consell Balear de la Salut, i el Consell Balear de Salut, si no està publicat el decret de creació, deu estar a punt de publicar-se. Ha passat tot el temps de les esmenes, han contestat les esmenes a la gent que n'havia fet i, per tant, aquí ja no hi ha consens dins el pacte. Què passarà, amb aquest consell balear de Salut?, s'aturarà el decret fins que ens haguem assegut tots a parlar? Igual passa amb la creació del defensor del pacient; deu estar a punt de publicar-se també. Ho aturaran, això?, o ho treim del llistat que tenim aquí? Per tant hem de pactar què pactam.

En el tercer punt diu "el Parlament de les Illes Balears insta perquè un cop assolit el pacte aquest es faci extensiu a les forces socials sanitàries de la nostra comunitat", i aquí, filant una miqueta i després de les reunions que varem tenir, hem arribat a la conclusió que ens tradueixen aquella petició nostra de fer un pacte social; pacte social entenem nosaltres que és un pacte on hi participen més representants de la societat que els partits polítics. Vostès ens ho tradueixen en fer-ho extensiu a les altres forces, a les altres entitats, una vegada estigui acabat. I per què insistim tant en un pacte social? Perquè entenem que la salut, igual que l'educació, no només són gestions polítiques, no només són polítiques que cada partit les defensarà a la seva manera, sinó que són drets universals, i els drets universals tenen una obligació especial per part de qui gestionen i per part dels que opinen i com més gent se senti per opinar més important serà aquest pacte. I de la mateixa manera que no entendriem un pacte per l'educació que no escoltàs els sindicats, el professorat, les associacions de pares i mares que hi tenen molt a dir, les associacions d'alumnes en aquelles edats més avançades que ja formen associacions, no entenem un pacte per la salut en el qual només en formin part els partits polítics; entenem que els professionals sanitaris hi tenen molt a dir, els sindicats hi tenen molt a dir, els potencials usuaris, a través d'associacions de malalts, a través d'associacions de veïns hi tenen molt a dir, i és per això que nosaltres hem presentat aquestes esmenes a la proposició no de llei.

Hi ha algunes coses que no ens entenem, tal vegada és que parlam modalitats diferents de la llengua i hauríem d'estandarditzar una miqueta més el llenguatge, però crec que és bo anar parlant i sempre hem estat disposats a parlar-ne i per això varem venir a totes les reunions a les quals varem ser convocats.

I si m'ho permeten també, ja que he fet una anàlisi dels documents, també voldria fer una anàlisi de les formes i de les actituds per poder valorar realment i tranquil·lament qui és que té més grau de transparència, d'esforç de cadascú en el tema del pacte. Amb el respecte a les formes, he de dir que tant des de la conselleria com del Partit Popular varen ser perfectes, ens

varen posar tota classe de facilitats per poder-hi assistir, els nostres representants varen canviar els horaris, per tant amb les formes res; en canvi, amb les actituds sí que hi tenim a dir una miqueta més. Per exemple, ja per no allargar, perquè veig que aquí està vermell, per exemple hi havia sessió de reunió de pacte el dia i a la mateixa hora que el president i la consellera presentaven quina era la ubicació del nou solar; nosaltres sortírem d'aquella reunió i ningú ens va dir, ho varem saber pels diaris. I te diuen: però, a veure, no estàveu fent un pacte per la salut? Sí, ara acab de sortir d'una reunió, doncs acaben de... Per tant, de les actituds en tenim molt a dir. També tenim, per exemple, la darrera de totes, que va ser quan ja no se'n va convocar cap més, a la darrera de totes havíem de parlar de finançament i sobretot de despesa farmacèutica i cinc minuts abans d'entrar a la reunió agafam un diari i surt tot el que fa la conselleria en despesa farmacèutica i tot allò bé que fan; per tant, ja te diu, vosaltres què anau a fer, anau a pactar o a ratificar el que fa la conselleria i així de passada servim perquè aquells partits que no han volgut venir perquè no han estat escoltats en els seus punts ens serviu de punta de llança?

Però així i tot nosaltres estam disposats a pactar, estam disposats a seguir fent el nostre paper, no renunciem a fer possible aquest possible i és per això que hem decidit presentar aquesta esmena que retira tots els punts que hi ha i ho resumeix només en un: instar el Govern que es posi en contacte amb partits polítics, associacions i entitats diferents per establir una negociació, tot això que vostès tenen escrit fins al final, i entenem que totes les altres coses, les que vostès han dit, les que ha proposat Unió Mallorquina i les que segurament proposarà ara el Partit Socialista, caben perfectament en asseure-nos, en reunir-nos. Per tant, nosaltres defensam la nostra que, en certa manera, és incompatible amb la d'Unió Mallorquina, sí que ens agrada, vull dir, i si s'aprovàs la nostra creim que és una de les coses que s'ha d'incloure dins aquest llistat de coses a fer.

I crec que ja no diré res més, de moment.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. El Grup Parlamentari Socialista ha presentat l'esmena de substitució, registre d'entrada número 1722/04, i les esmenes de supressió, registre d'entrada número 1723 i 1724/04. Per defensar les esmenes, té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Gascón.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, Sr. President. Debatem avui aquesta proposició no de llei del Grup Popular, una proposició no de llei que jo crec que és molt important des del punt de vista de la nostra societat, i d'entrada voldria felicitar el Sr. Munar, tant per les seves maneres en l'exposició com en el fons de l'exposició, malgrat hi ha algunes coses amb les quals jo discreparia i podríem parlar ara, tal vegada, de les transferències i de la situació econòmica, però no és el moment, però, sincerament, estam d'acord en gran part de les coses que vostè ha dit.

Com ha dit vostè, fa un temps ja que es va proposar un pacte autonòmic per la salut, el Sr. Matas, el president del Govern, va llançar aquesta oferta, nosaltres vam tenir converses amb la conselleria, com vostè sap; vam fer unes propostes, la conselleria, posteriorment, ens en va fer unes altres, no ens vam posar d'acord i en aquell moment va quedar tancat, però no del tot perquè la porta va quedar oberta. I jo no voldria culpar aquí ni al Partit Popular ni al Partit Socialista, en aquell moment diguem que no va ser el moment i punt, no va passar altra cosa. Però nosaltres estam convençuts que el sector sanitari necessita de pactes que li donin estabilitat i permeti desenvolupar projectes amb una perspectiva àmplia i de futur. De fet, el nostre partit, a les eleccions autonòmiques, portava aquesta proposta d'un pacte per la salut i no serem nosaltres ara que defugirem d'aquesta responsabilitat. Cal doncs no renunciar a la política del pacte, però cal fer-ho amb un marc determinat, amb unes regles de joc, s'ha d'estructurar un pacte que pensi més en els beneficis socials que en els rèdits a curt termini. No podem abandonar una posició de responsabilitat i aquesta és la primera premissa que hem de tenir en compte.

S'ha de definir clarament què es persegueix amb el pacte, quins són els grans problemes que es volen abordar i quines solucions requereixen d'un acord ampli. Nosaltres creim que algunes finalitats que justificarien el pacte serien evitar discontinuïtats en els projectes o l'abandó d'iniciatives per causa dels torns de canvi polític; evitar la paràlisi que es produeix deguda a aquests canvis normalment; donar ampli suport social als grans temes o grans reformes; professionalitzar la gestió o minimitzar els canvis quan canvien els equips de govern; fer possible arrancar projectes o reformes complexes amb dificultats perquè obtinguin el suport social, per exemple relacions laborals, fórmules de gestió, infraestructures, i consensuar prioritats en el finançament en situació d'incertesa front a diverses alternatives. Aquestes, entre d'altres, són finalitats que justificarien per si soles que ens asseguéssim a pactar.

Però hem d'entendre que per pactar hi ha d'haver unes regles de joc. Quan l'oposició pacta ha de tenir alguns incentius per renunciar, en part, a exercir la tasca de denúncia i de desgast del Govern. No pot renunciar al control, al seguiment, però si pacta, renuncia per la via de l'acord a criticar part de les decisions. Existeix el risc, doncs, que quan es critiqui una de les matèries del pacte es torni en la nostra contra. Per tant, demanarem en aquest pacte igual protagonisme per a tots, demanarem que es mostri credibilitat, demanarem que algunes propostes nostres entrin en el pacte, demanarem que els projectes vàlids i plans que es van fer siguin reconeguts com a tals i exigirem que no es faci partidisme del pacte ni del seu desenvolupament. Demanarem també pactar la informació que es transmet des d'aquesta taula del pacte. I per últim, demanarem que es pacti un calendari i que defineixi els temes que pactarem.

En definitiva, senyores i senyors diputats, exigirem lleialtat que, juntament amb la responsabilitat que demanaven abans, són els dos pivots més importants per dur a bon terme un pacte sanitari. Per últim, demanarem que qualsevol tema que s'hagi de pactar tenguí uns apartats determinats, com són uns continguts, finançament, termini d'execució, avaluació i control. És per tot açò que el nostre grup ha presentat una

esmena de supressió del punt segon de la proposta, i ho feim perquè així podem tenir, poden tenir els negociadors del pacte, poden tenir les mans més obertes per poder discutir molts altres temes que no estarien inclosos en aquest document que ens han fet arribar i també, com ha dit la Sra. Mascaró, perquè coses que surten en aquest document, en aquesta proposició, pensam que ja estan fetes, per açò nosaltres deixam, tan sols, el primer paràgraf. Nosaltres esperam des del nostre grup que es duguin a bon terme gran part dels assumptes que s'hagin de discutir, perquè, sense dubte, açò redundarà en un millor benestar dels homes i de les dones de la nostra comunitat.

Respecte de les esmenes dels altres grups, del Grup Mixt, atès que nosaltres presentam una esmena de supressió del punt 2, desapareixien, aquestes dues esmenes no les acceptàriem, però he de dir que nosaltres estam disposats, sense cap dubte, que entrin a discutir-se. Els drets i deures dels ciutadans crec que ja són a la Llei de salut i és importantíssim el de les últimes voluntats i nosaltres no posarem en cap moment cap trava per treure un document per treure un estudi o que s'hagi d'estudiar sobre aquest aspecte, perquè estam absolutament d'acord, Sr. Nadal. El que passa és que aquesta esmena nostra elimina el segon paràgraf, que pensam que és concret, com he dit abans, i el que volem nosaltres és que pugui ser més ample el ventall per poder pactar.

Respecte a l'esmena del PSM, nosaltres el que pensam és que en primera instància serien els grups polítics els que haurien d'asseure's a pactar, en cap moment direm que no s'asseguin les associacions, les entitats, els col·legis professionals, però, sincerament, pensam que és difícil que ens asseguem tots a la vegada i comencem a parlar, per exemple, de la carrera professional, és molt difícil que ens posem d'acord, no que no ens posem d'acord, és molt difícil que ens asseguem i comencem a discutir de temes així. Jo crec que els partits polítics poden marcar la línia i posteriorment o paral·lelament hi ha determinats temes amb els quals sindicats, associacions, etcètera, sense cap dubte, hi hauran de participar.

Respecte, tenia jo aquí, una esmena del Sr. Nadal, del Grup Mixt, sobre l'esmena de supressió que posàvem nosaltres del temps que estigui en aquest període de sessions, és tan sols perquè queden dos mesos i mig del període de sessions i consideram que és un temps molt curt per a una cosa tan important. Això no vol dir que no s'hagin de pactar coses concretes i que es puguin dur a terme, no vol dir açò, vol dir que no es pot fer tot el gran pacte sanitari que, almenys, nosaltres pensam que s'ha de fer en dos mesos i mig.

Res més president, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gascón. El Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Ens trobam davant el debat d'una proposició aparentment molt important, i dic això d'apparentment molt important perquè quan

es comença un torn de fixació de posicions i se sol explicar el sentit del vot, hem de dir que, des del nostre punt de vista, és indiferent votar a favor, abstenir-se o votar en contra, perquè es pot fer un pacte per la salut sense que s'aprovi aquesta proposició no de llei i sobretot amb el redactat. I perquè, per altra banda, que s'aprovis aquesta proposició no de llei de cap de les maneres garanteix que hi hagi un pacte per la salut; el pacte per la salut es farà si hi ha bona voluntat per part del Govern i si hi ha bona voluntat també per part dels partits de l'oposició, però ja dic, això no garanteix res.

La veritat és que estam, ens quedarem una mica confosos quan vérem aquesta proposició presentada pel Grup Popular, perquè entenem que és una proposició insòlita amb la qual es pretén marcar quina ha de ser l'actitud dels partits de l'oposició i d'alguna manera tractar de fer-los a unes polítiques molt concretes, que són, en definitiva, les del Partit Popular i les de la conselleria. I ens preguntam: a què ve presentar ara aquesta proposició en lloc d'haver presentat alguna cosa concreta a les reunions que es feien a la Conselleria de Salut? Tal vegada per amagar aquesta incapacitat que va tenir la conselleria de dur alguna cosa concreta mentre es feia aquest muntatge de cara a la galeria, que eren les fotos a la Plaça d'Espanya.

També se'ns demana reiteradament el consens. Un consens per a què? Si és consens per fer una espècie de paraigües entre tots que protegeixi la gestió del Partit Popular no hi estariem d'acord, si és un altre tipus de consens autèntic i real sí que hi estariem. I sobre quines coses el volen? Sincerament, llegint la proposició no de llei que és el mateix que se'ns va presentar a un altre moment, sobre declaracions genèriques, que no és difícil estar-hi d'acord però que tampoc no avançam res en absolut. Els acords, pensam nosaltres s'han de fer sobre aspectes concrets i qüestions avaluable.

I parlant de consens, hem de dir que, des del nostre punt de vista, començam malament. Començam malament perquè hi havia en aquesta comunitat autònoma un consens molt important per fer un nou hospital de referència de la comunitat, un consens aconseguit després de moltes vicissituds i que incloïa l'administració central i l'autonòmica, administracions del PP i administracions del pacte, quan ja hi havia un projecte aprovat i a punt de licitar; i vostès, des del nostre punt de vista, per motius electoralistes, trencaren aquest consens i han retardat innecessàriament la construcció del nou hospital i han col·laborat a una operació d'especulació financera, que ja es veurà a un altre moment. Per tant, mal començament per cercar consens.

Però pensam que aquí no s'acaba la cosa, perquè mentre es feia el paperet de negociar aquest grandiloqüent pacte per la salut, per la porta falsa de la llei d'acompanyament, quasi amb nocturnitat, introduïen modificacions de la Llei de salut que no s'havien negociat amb ningú i aquí es col·locaren per aquesta via.

I encara més, el nou hospital de referència el volen construir donant entrada amb el seu finançament i per tant amb la seva gestió a les empreses privades, és a dir, privatitzant una part de la sanitat pública. Hem de dir que aquí no ens hi trobaran, per aquí no hi passarem nosaltres.

També entenem que amb aquest sistema també intenten o proposen una qüestió que hipotecaria la comunitat, futurs governs també, quasi futures generacions. I tot això perquè la comunitat no té recursos propis suficients, perquè les transferències no vengueren suficientment dotades. I permeti'm aquí que faci un petit parèntesi: la nova historieta que se'ns conta és que les transferències vengueren amb la dotació correcta i que el pacte amb dos anys la va dilapidar. Per argumentar aquest absurd, perquè ni volent s'hauria aconseguit això, només al·leguen una homologació que es va fer massa prest, però que en tot cas s'hauria d'haver fet.

Bé, tancat aquest parèntesi, passem a repassar molt breument el contingut de la seva proposició i hem de dir que, bàsicament, el que dèiem abans, declaracions genèriques, coses que ja estan fetes, obligacions legals que de totes maneres han d'acomplir i aspectes que són únicament de gestió. Vegem-ne algunes: constitució del Consell Balear de la Salut, previst a la Llei de salut i, com ja hem dit abans, a punt de publicar-se. Creació de la figura del Defensor del Menor, el mateix. Polítiques de recursos humans, es diu que s'ha de desenvolupar l'estatut marc del personal sanitari de les Illes Balears; vaja un descobriment, això també ja ho sabíem. Tampoc pensam que porti molt l'afirmació que la Llei de salut serà desenvolupada per normativa específica, per dir això crec que no fa falta un pacte per la salut. Ni tampoc es desenvoluparà el Pla de salut, només faltaria; ni que es conformarà, textualment, un marc legal a través d'una futura llei de drogues. Bé, es trobaren vostès un projecte de llei de drogues que ja havia entrat en aquest Parlament la passada legislatura i a hores d'ara no saben ni les modificacions que volen introduir ni si presentaran una sola llei de drogues o si en presentaran dues.

Passem, doncs, a l'únic punt que, segons nosaltres, té algun contingut, és el punt 4, el que parla de la sostenibilitat del sistema sanitari públic. Segons el nostre parer, com hem dit abans, hi ha un gran problema de finançament, les Illes Balears pateixen una greu mancança de mitjans i la despesa sanitària, com és ben sabut, és la més reduïda de totes les comunitats autònomes, per tant és urgent millorar aquesta situació i per això pensam que sí seria bo un gran pacte entre totes les forces polítiques, un pacte que servis per quantificar les nostres necessitats i per reclamar conjuntament del Govern central el seu finançament. En aquest sentit, ens alegra veure que el PP ja estava disposat, quan feia la proposició, i en aquests moments molt més, suposam, que es desenvolupi la Comissió Mixta del REB, però pensam també que sobre això hem perdut molt de temps.

Com dic, per tot el que suposi una millora del finançament del sistema sanitari públic podran comptar amb el nostre suport, de manera indubtable. Però dit això, també volíem deixar ben clar que amb la mateixa força ens oposarem a qualsevol intent de privatització, tot i que pugui ser en coberta, o qualsevol mesura encaminada a desviar recursos públics cap a iniciativa privada.

Dites totes aquestes crítiques, tal vegada una mica contundents però que pensam que eren necessàries, volem manifestar molt clarament que sí que tenim voluntat de participar en un possible pacte que servis per debatre les prioritats i per al desplegament d'infraestructures i serveis, de

tal manera, si fos possible, que efectivament no hi hagués el temor a canvis radicals per canvis de majories polítiques. Però també hem de dir una cosa clara, en aquests moments a qui han donat els ciutadans la responsabilitat de governar és a vostès, vostès tenen l'obligació de gestionar i a l'oposició ens correspon el paper de control, de crítica quan no estiguem d'acord i també de fer propostes alternatives, no tractin d'amagar això, de dir-no el que hem de fer a l'oposició, si negocien de bona voluntat i per a una millora de la nostra sanitat ens tendran al seu costat, però dic, no intentin dur-nos al seu terreny.

I en últim extrem, manifestar-nos en el sentit de les esmenes. Bé, havia dit abans que és una mica indiferent el sentit del vot perquè no dependrà el pacte d'aquesta proposició, així i tot nosaltres hem de dir que si la proposició es mantingués bàsicament amb el contingut actual el nostre grup s'abstindria; si s'accepten les esmenes bé del Partit Socialista o bé del PSM, que introdueixen una racionalitat i plantegen els temes correctament instant el Govern que negociï, no instant els diferents partits polítics, que creiem que era un absurd, votàriem a favor. Dit això, hem de dir també que no ens resulta indiferent una o una altra, per a nosaltres és millor, és més correcta la que presenta el PSM, perquè introdueix aquest criteris de donar més participació a altres sectors socials. Només per citar un exemple, si es debat l'estatut marc del personal sanitari, pareix ser lògic i normal que els representants dels treballadors, els sindicats, hi han de ser.

En qualsevol cas, l'esmena presentada pel Grup Socialista, com dèiem abans, introduïa una racionalitat que també ens permetria votar-la; evidentment, si la cosa està tal com s'ha presentat, ens abstindríem, perquè pensam que no és una cosa raonable.

Lògicament, també, allò d'Unió Mallorquina, doncs a pesar que estam d'acord amb les coses que proposen, si s'accepten les esmenes aquestes, quedaria fora i no hi podríem entrar.

Res més, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon. Té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Tenim més punts d'encontre que de discrepància i, a més, no n'he vist cap d'insalvable. A més, supòs que el meu to ha estat adequat perquè després de la meua intervenció els meus no han aplaudit, no dec haver estat ...

(Algunes rialles a la sala)

Faig aquest acudit perquè les hipoglucèmies de les quinze hores són paleses. En qualsevol cas, el que vull dir és que nosaltres, les aportacions que s'han fet des d'Unió Mallorquina en el tema de salut mental no cal dir-li que li agraesc profundament, però que no pateixi que això serà ben defensat en el pacte. I quant a les darreres voluntats, crec que vostès ho

duen en el seu programa electoral, crec que els enalteix defensar el que pensen, però crec que això són, no vull dir que sigui un tema menor, però no és un tema que preocupi al pacte perquè qualsevol persona de sentit comú probablement hi estarà d'acord.

En referència al PSM, probablement m'he expressat malament, però no he dit en cap cas que la suma dels models autonòmics representi el sistema nacional de salut.

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

El sistema nacional de salut és una altra cosa, no és la suma dels models autonòmics, nosaltres no abdicam del nostre model autonòmic ni qüestionam que els altres hagin de canviar o haguem de canviar nosaltres respecte d'ells, sinó que nosaltres tenim el nostre propi criteri, tenim el nostre propi model, però amb un respecte al sistema nacional de salut, com no pot ser d'una altra manera. Vostè parlava de la sostenibilitat i jo crec que és una cosa que està clara, la sostenibilitat no fa falta anar ni a l'hermenèutica ni als lingüistes, basta saber que és que hem de poder sostenir el que tenim planificat. I sostenir-ho, els únics sostens són els econòmics, és a dir, per tant la sostenibilitat esdevé d'una finançació adequada.

Quant a determinats plantejaments que vostè fa, jo li he de dir que un pacte no és deixar de governar, és a dir, el Govern ha de governar i ha de fer el dia a dia i ha de demostrar que té un guió i ha de demostrar que respecte el seu programa electoral, però així i tot, creu que és necessari aquest pacte.

Quant al representant del PSOE, agrair-li el seu extraordinari tarannà i el seu extraordinari discurs. Estic convençut que si llegeix vostè la seva esmena, veurà que vostè proposa pràcticament retirar el nostre guió, és a dir, ens hem d'aturar aquí on comença el nostre guió, la seva esmena; però després, així ho veurà vostè en el *Diari de Sessions* quan ho rellegeixi, vostè pràcticament enumera el que és el nostre guió, la qual cosa a mi me permet un marge de maniobra extraordinari, dient-li que donarem suport a la seva proposta perquè nosaltres tenim la voluntat absoluta i, repetesc, ho varem demostrar amb el tema de salut almanco, abans de les eleccions i abans de tot el que ha passat ja varem plantejar aquesta necessitat d'un pacte, i com que creim extraordinàriament en la necessitat d'aquest pacte i creim que el pacte implica generositat i implica altres coses, si així ho permet el president, demanaria dos minuts de recés per pactar que això pogués sortir per majoria o per assentiment.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. Idò es donen dos minuts de recés.

Senyores i senyors diputats, recomençam la sessió. Té la paraula el Sr. Miquel Munar.

Un poc de silenci, per favor, ja queda poc.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Agrair l'esforç que han fet tots els partits i nosaltres acceptàrem l'esmena que fa el Partit Socialista de les Illes amb referència que el guió sigui posterior, per tant acceptam la primera.

I perquè el PSM, que ha fet grandíssimes aportacions, ...

(Rialles a la sala)

... no pugui pensar que nosaltres no estam d'acord amb el substancial, hem pactat, dir que l'esmena que presentava el PSM queda de la següent manera, i nosaltres també l'acceptàrem: "Una vegada assolit el pacte per les forces parlamentàries, -o per la redacció que vostès considerin- se sotmetrà el vist-i-plau de les forces socials". I d'aquesta manera creim que tots hem demostrat que sí que en sabem de pactar.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sra. Mascaró?

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Gràcies, Sr. President. Només per simplificar el debat i per tancar, dir que aquesta no era la nostra voluntat, que seguim pensant que la participació social hi ha de ser des del principi; que tot i així ho votarem a favor i deixarem en l'aire la nostra incògnita sobre la voluntat real de tots els partits dins aquest pacte.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, senyores i senyors diputats, per favor. Sí, Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

No, crec que és important o almenys a mi m'ho pareix, per un terme estrictament terminològic en relació amb el debat, si tothom l'ha seguit. No és el mateix "es presentarà al vist-i-plau", la qual cosa vol dir "a l'aprovació", que es presentarà "a la consideració", que és un poc el to que deia el Sr. Gascón. No és el mateix, hem de saber quin és el terme que posam, si se sotmetrà a la consideració dels grups socials o dels grups proposants o al vist-i-plau. No és el mateix.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Munar per favor si vol concretar.

(Algunes rialles)

Si vol llegir el text de com queda.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Amb tots els meus respectes, de vegades els pragmàtics tenim aquest problema, que la semàntica ens falla. "Una vegada

assolit el pacte pels grups parlamentaris se sotmetrà a la consideració de les forces socials".

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Estam tots d'acord?

Bé, pregaria silenci per favor.

Aquesta presidència entén, idò, que s'aprova per assentiment? Queda aprovat per assentiment.

I s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS